

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 2016
(OR. en)

15642/16

Διοργανικός φάκελος:
2016/0397 (COD)

SOC 812
EMPL 549
CODEC 1910

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	15 Δεκεμβρίου 2016
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2016) 815 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ και την Ελβετία)

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2016) 815 final.

συνημμ.: COM(2016) 815 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στρασβούργο, 13.12.2016
COM(2016) 815 final

2016/0397 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ και την Ελβετία)

{SWD(2016) 460 final}

{SWD(2016) 461 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Το δικαίωμα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των οικογενειών τους να κυκλοφορούν ελεύθερα και να διαμένουν σε οποιαδήποτε χώρα της ΕΕ είναι μία από τις τέσσερις θεμελιώδεις ελευθερίες που κατοχυρώνονται στις ενωσιακές Συνθήκες.

Η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων δεν θα ήταν δυνατή χωρίς την προστασία των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης των μετακινούμενων Ευρωπαίων και των μελών των οικογενειών τους.

Η παρούσα πρωτοβουλία εντάσσεται στη δέσμη μέτρων που εξήγγειλε η Επιτροπή το 2016 για την κινητικότητα του εργατικού δυναμικού. Στόχος της πρωτοβουλίας είναι να συνεχιστεί η διαδικασία εκσυγχρονισμού της ενωσιακής νομοθεσίας για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας που προβλέπεται στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 883/2004¹ και 987/2009² («οι κανονισμοί»). Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, προτείνει να διευκολυνθεί περαιτέρω η άσκηση των δικαιωμάτων των πολιτών και, παράλληλα, να εξασφαλιστούν η νομική σαφήνεια, η δίκαιη και ισότιμη κατανομή του οικονομικού βάρους μεταξύ των κρατών μελών, η διοικητική απλούστευση και η εκτελεστικότητα των κανόνων. Η διαμόρφωση ενός σύγχρονου πλαισίου για τον συντονισμό της κοινωνικής ασφάλειας, το οποίο να ανταποκρίνεται στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση που πράγματι επικρατεί στα κράτη μέλη, είναι ένας από τους βασικούς μοχλούς της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας.

Η πρόταση εστιάζεται σε τέσσερις τομείς συντονισμού όπου απαιτούνται βελτιώσεις: την πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών πολιτών σε κοινωνικές παροχές, τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας, τις παροχές ανεργίας και τις οικογενειακές παροχές. Κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να καθορίσει τις παραμέτρους του δικού του συστήματος κοινωνικής ασφάλειας –όπως τις παροχές που θα χορηγούνται, τους όρους επιλεξιμότητας, τον τρόπο υπολογισμού αυτών των παροχών και το ύψος των εισφορών που πρέπει να καταβάλλονται– και τούτο για όλους τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας, όπως τις παροχές γήρατος, τις παροχές ανεργίας και τις οικογενειακές παροχές, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εθνικές διατάξεις σέβονται τις αρχές του ενωσιακού δικαίου, ιδίως όσον αφορά την ίση μεταχείριση και την απαγόρευση των διακρίσεων. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να παρακολουθούν τις εξελίξεις ως προς την καταβολή των εν λόγω παροχών, μεταξύ άλλων σε πολίτες που κατοικούν σε άλλα κράτη μέλη. Η Διοικητική Επιτροπή για τον Συντονισμό των Συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην ανταλλαγή αυτών των πληροφοριών.

Πρώτον, η αναθεώρηση επιδιώκει να διευκρινιστούν οι όροι υπό τους οποίους τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών μετακινούμενων πολιτών της ΕΕ σε κοινωνικές παροχές. Με βάση την πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής «το Δικαστήριο»), αυτό καθίσταται αναγκαίο για λόγους σαφήνειας, διαφάνειας και ασφάλειας δικαίου. Οι οικονομικά μη ενεργοί μετακινούμενοι

1 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 200 της 7.6.2004).

2 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας.

πολίτες εκτιμάται ότι ανέρχονται σε 3,7 εκατομμύρια³. Οι πολίτες αυτοί, σε ποσοστό περίπου 80 %, έλκουν δικαιώματα (δικαιώματα κατοικίας και/ή δικαιώματα σε παροχές) από οικονομικά ενεργά μέλη της οικογένειας με τα οποία κατοικούν, και εξακολουθούν να δικαιούνται ίση μεταχείριση με τα μέλη της οικογένειας ημεδαπών εργαζομένων. Ο μη ενεργός μετακινούμενος πολίτης της ΕΕ ο οποίος ήταν προηγουμένως νόμιμος κάτοικος αλλά πλέον δεν πληροί τους όρους της οδηγίας 2004/38/ΕΚ θα πρέπει να μπορεί να βασίζεται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης όσον αφορά τις ανταποδοτικές παροχές κοινωνικής ασφάλισης, στον βαθμό που το κράτος μέλος υποδοχής δεν έχει τερματίσει επίσημα το δικαίωμα διαμονής του εν λόγω πολίτη.

Δεύτερον, σκοπός της αναθεώρησης είναι να διαμορφωθεί ένα συνεκτικό καθεστώς για τον συντονισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας (οι οποίες εξετάζονται επί του παρόντος στο κεφάλαιο για τις παροχές ασθένειας), με την εισαγωγή στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 ενός χωριστού κεφαλαίου για τον συντονισμό τους, το οποίο θα περιλαμβάνει σχετικό ορισμό και κατάλογο των εν λόγω παροχών. Εκτιμάται ότι συνολικά περίπου 80 000 μετακινούμενοι πολίτες δικαιούνται παροχές μακροχρόνιας φροντίδας, συνολικού ύψους 793 εκατομμυρίων ευρώ (ποσό που αντιστοιχεί στο 0,4 % των συνολικών δαπανών της ΕΕ για τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας).

Στη συνέχεια, η πρόταση εισάγει νέες ρυθμίσεις για τον συντονισμό των παροχών ανεργίας σε διασυνοριακές υποθέσεις. Οι ρυθμίσεις αυτές αφορούν τον συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης με σκοπό τη θεμελίωση ή τη διατήρηση δικαιώματος σε παροχές ανεργίας, την εξαγωγή των παροχών ανεργίας και τον καθορισμό του κράτους μέλους που είναι αρμόδιο για την καταβολή των παροχών ανεργίας σε μεθοριακούς εργαζομένους και άλλους διασυνοριακούς εργαζομένους. Υπάρχουν περίπου 25 000 περιπτώσεις συνυπολογισμού (σύμφωνα με στοιχεία που παρασχέθηκαν από 23 κράτη μέλη)⁴, περίπου 27 300 άτομα εντός της ΕΕ που εξάγουν τα επιδόματα ανεργίας σε άλλο κράτος μέλος⁵ και, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, 91 700 άνεργοι διασυνοριακοί εργαζόμενοι ετησίως, εκ των οποίων οι 53 500 είναι μεθοριακοί εργαζόμενοι⁶.

Τέταρτον, η πρόταση περιλαμβάνει νέες διατάξεις για τον συντονισμό των οικογενειακών παροχών που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων. Η εν λόγω παροχή χορηγείται από 22 κράτη μέλη⁷.

Επιπροσθέτως, η πρόταση αποσαφηνίζει τους κανόνες σύγκρουσης νόμων για τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας, καθώς και τη σχέση μεταξύ των κανονισμών και της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (στο εξής «η οδηγία 96/71/ΕΚ»)⁸. Ενισχύει τους διοικητικούς κανόνες για τον συντονισμό της κοινωνικής ασφάλειας όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών και την επαλήθευση του καθεστώτος κοινωνικής ασφάλειας των εν λόγω εργαζομένων, ώστε να αποφεύγονται τυχόν

3 Έρευνα εργατικού δυναμικού, 2014.

4 Pacolet J and De Wispelaere F Aggregation of periods or salaries for unemployment benefits: Report on U1 portable documents for migrant workers (Network Statistics FMSSFE: 2015), πίνακας 1 (παράρτημα XII της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων).

5 Pacolet, J. and De Wispelaere, F., Export of unemployment benefits – PD U2 Questionnaire, Network Statistics FMSSFE, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ιούνιος 2014.

6 Πρόκειται για κατ' εκτίμηση αριθμό που βασίζεται στην ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την κινητικότητα του εργατικού δυναμικού (2015), αφού δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των μεθοριακών εργαζομένων κατά την έννοια του νομικού ορισμού που περιέχεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004.

7 De Coninck J.: Reply to an ad hoc request for comparative analysis: salary-related child raising benefits, FreSso — Free movement of workers and Social security coordination, Ευρωπαϊκή Επιτροπή 2015, σ. 9 (παράρτημα XXV της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων).

8 ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1.

αθέμιτες πρακτικές ή καταχρήσεις. Σύμφωνα με το άρθρο 291 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ»), η πρόταση αναθέτει νέες εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή για να καθοριστεί περαιτέρω μια ενιαία προσέγγιση για την έκδοση, την επαλήθευση και την ανάκληση του φορητού εγγράφου A1 (πιστοποιητικό σχετικά με τη νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας που εφαρμόζεται στον κάτοχό του).

Η πρόταση περιλαμβάνει επίσης ορισμένες τροποποιήσεις τεχνικού χαρακτήρα. Οι τροποποιήσεις αυτές αφορούν την ιεράρχηση των παράγωγων δικαιωμάτων όσον αφορά τις παροχές ασθένειας, την απόδοση της δαπάνης για ιατρικές εξετάσεις, τον υπολογισμό της μέσης ετήσιας δαπάνης που συνεπάγονται οι παροχές ασθένειας και την εφαρμογή μέτρων για τον ευκολότερο εντοπισμό περιπτώσεων απάτης ή σφάλματος κατά την εφαρμογή των κανονισμών, συμπεριλαμβανομένης της καθιέρωσης επιτρεπτικού κανόνα για την περιοδική ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των κρατών μελών. Επιπλέον, οι διαδικασίες για την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθεισών παροχών κοινωνικής ασφάλισης έχουν αναθεωρηθεί, προκειμένου να ευθυγραμμιστούν με τις ισοδύναμες διαδικασίες της οδηγίας 2010/24/ΕΕ περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα, ιδίως με σκοπό, αφενός, να καταρτιστεί ενιαίος τίτλος ο οποίος θα χρησιμοποιείται για τη λήψη μέτρων επιβολής της νομοθεσίας και, αφετέρου, να δημιουργηθούν τυποποιημένες διαδικασίες για την αίτηση αμοιβαίας συνδρομής και την κοινοποίηση τίτλων και αποφάσεων σχετικά με την απαίτηση⁹.

Η πρόταση περιλαμβάνει επίσης σειρά περιοδικών τεχνικών επικαιροποιήσεων που αντικατοπτρίζουν τις εξελίξεις στην εθνική νομοθεσία οι οποίες επηρεάζουν την εφαρμογή των ενωσιακών κανόνων.

Τέλος, η πρόταση αναθέτει νέες αρμοδιότητες στην Επιτροπή οι οποίες θα της επιτρέπουν να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ, προκειμένου να διευκολυνθεί και να επιταχυνθεί η νομοθετική διαδικασία για την τροποποίηση των ειδικών ανά χώρα παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004.

• **Συνοχή με ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρωτοβουλία συμπληρώνει άλλες πρωτοβουλίες οι οποίες προσδιορίζονται στις πολιτικές κατευθύνσεις «Νέο ξεκίνημα για την Ευρώπη»¹⁰, σε σχέση με την προτεραιότητα 4: «Βαθύτερη και δικαιότερη εσωτερική αγορά με ενισχυμένη βιομηχανική βάση», και ιδίως τη σχεδιαζόμενη στρατηγική για την εσωτερική αγορά¹¹. Η κινητικότητα του εργατικού δυναμικού είναι ένα μέσο που διευκολύνει την αποδοτικότερη κατανομή των πόρων μεταξύ και εντός των τομέων και μειώνει την ανεργία και την αναντιστοιχία δεξιοτήτων.

Επιπλέον, συμπληρώνει την προτεραιότητα 1 των πολιτικών κατευθύνσεων με τη δημιουργία ευνοϊκότερου ρυθμιστικού περιβάλλοντος, που να υποστηρίζει την επιχειρηματικότητα και τη δημιουργία θέσεων εργασίας και να διασφαλίζει ότι οι κανονισμοί ανταποκρίνονται στη δέσμευση της Επιτροπής για βελτίωση της νομοθεσίας¹².

9 EE L 84 της 31.3.2010, σ. 1.

10 http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_el

11 http://ec.europa.eu/priorities/internal-market_en

12 http://ec.europa.eu/info/strategy/better-regulation-why-and-how_en

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στο άρθρο 48 της ΣΛΕΕ.

- **Επικουρικότητα**

Επειδή η πρόταση δεν εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΕ, εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας.

Οι στόχοι της πρότασης δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο και, ως εκ τούτου, μπορούν να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα σε ενωσιακό επίπεδο για τους λόγους που αναφέρονται στη συνέχεια.

Ο συντονισμός της κοινωνικής ασφάλειας αφορά διασυννοριακές καταστάσεις όπου κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί να ενεργεί μεμονωμένα. Σύμφωνα με το άρθρο 48 της ΣΛΕΕ, απαιτούνται μέτρα συντονισμού σε ενωσιακό επίπεδο. Η λήψη των εν λόγω μέτρων κρίνεται αναγκαία για την άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας. Αν δεν υπάρξει συντονισμός, η ελεύθερη κυκλοφορία μπορεί να εμποδίζεται: η μετακίνηση των προσώπων θα ήταν λιγότερο πιθανή, αν συνεπαγόταν απώλεια των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλειας που έχουν αποκτηθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Η ενωσιακή νομοθεσία συντονισμού αντικαθιστά τις πολυάριθμες προϋπάρχουσες διμερείς συμφωνίες. Η θέσπιση ενωσιακού πλαισίου στον συγκεκριμένο τομέα εξασφαλίζει την ενιαία ερμηνεία και προστασία των δικαιωμάτων των μετακινούμενων πολιτών της ΕΕ και των μελών της οικογένειάς τους, κάτι που δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί μόνο από τα κράτη μέλη σε εθνικό επίπεδο.

Έτσι, όχι μόνο απλουστεύεται ο συντονισμός της κοινωνικής ασφάλειας για τα κράτη μέλη, αλλά εξασφαλίζεται και η ίση μεταχείριση των πολιτών της ΕΕ οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας.

Η πρόταση επικαιροποιεί τους ισχύοντες κανόνες συντονισμού, ώστε να γίνουν οι αλλαγές που έχουν καταστεί αναγκαίες λόγω της μεταβαλλόμενης κοινωνικής πραγματικότητας και να ληφθούν υπόψη οι νομοθετικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί σε εθνικό επίπεδο.

Συνεπώς, η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας.

- **Αναλογικότητα**

Ο προτεινόμενος τροποποιητικός κανονισμός δεν υπερβαίνει όσα είναι αναγκαία για τον αποτελεσματικό συντονισμό της κοινωνικής ασφάλειας: δεν επεκτείνει το υλικό ή προσωπικό πεδίο εφαρμογής των υφιστάμενων κανονισμών, και τα αποτελέσματά του παράγονται αποκλειστικά στους τέσσερις τομείς που σκιαγραφούνται ανωτέρω. Τα κράτη μέλη παραμένουν αρμόδια για την οργάνωση και τη χρηματοδότηση των εθνικών τους συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας.

Η πρόταση διευκολύνει τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας για τα κράτη μέλη και αποσκοπεί στην προστασία των προσώπων που μετακινούνται εντός της ΕΕ, ανταποκρινόμενη στις μεταβαλλόμενες ανάγκες των κρατών μελών.

Συνεπώς, η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

- **Επιλογή του νομικού μέσου**

Το προτεινόμενο μέσο είναι ο κανονισμός. Άλλα μέσα, π.χ. η ανακοίνωση ή άλλες νομικές μη δεσμευτικές πράξεις, δεν θα επιτύγχαναν την απαιτούμενη ασφάλεια δικαίου και νομική σαφήνεια.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Η Επιτροπή αξιολόγησε τον βαθμό στον οποίο το ισχύον νομικό πλαίσιο εξακολουθεί να εξασφαλίζει τον αποτελεσματικό συντονισμό. Η ανάλυση αυτή συμπληρώνει τις υποχρεώσεις επίσημης επανεξέτασης που προβλέπονται στους κανονισμούς, σύμφωνα με τις οποίες η Διοικητική Επιτροπή για τον Συντονισμό των Συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης (στο εξής «Διοικητική Επιτροπή»)¹³ και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλούνται να επανεξετάσουν και να αξιολογήσουν την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα συγκεκριμένων διατάξεων των κανονισμών¹⁴. Συμπληρώνει επίσης τη δέσμευση που ανέλαβε η Επιτροπή να εκτιμήσει την ανάγκη για επανεξέταση των αρχών συντονισμού των παροχών ανεργίας¹⁵.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η γνώμη των ενδιαφερομένων ζητήθηκε σε αρκετές περιπτώσεις.

1. Η γνώμη των κρατών μελών ζητήθηκε στο πλαίσιο της Διοικητικής Επιτροπής.
2. Ζητήθηκε η γνώμη των εθνικών διοικήσεων μέσω ειδικής διαδικτυακής έρευνας σχετικά με τον συντονισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας, την εξαγωγή των παροχών ανεργίας και τον συντονισμό των παροχών ανεργίας για τους μεθοριακούς εργαζομένους.
3. Στο πλαίσιο της Συμβουλευτικής Επιτροπής για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης ζητήθηκε η γνώμη των κοινωνικών εταίρων σχετικά με τον συντονισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας, των παροχών ανεργίας για τους μεθοριακούς εργαζομένους, και την εξαγωγή των παροχών ανεργίας, ενώ, κατά τη διάρκεια ειδικής ακρόασης, ζητήθηκε η γνώμη τους σχετικά με τον συντονισμό των

¹³ Η Διοικητική Επιτροπή αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών. Η Νορβηγία, η Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και η Ελβετία συμμετέχουν ως παρατηρητές. Η Διοικητική Επιτροπή είναι αρμόδια για τη ρύθμιση διοικητικών θεμάτων και ζητημάτων ερμηνείας που ανακύπτουν από τις διατάξεις κανονισμών σχετικά με τον συντονισμό της κοινωνικής ασφάλειας, καθώς και για την προώθηση και την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συμμετέχει επίσης στις συναντήσεις και παρέχει υπηρεσίες γραμματείας.

¹⁴ Βλ. τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004, άρθρο 87 παράγραφος 10β και άρθρο 87α παράγραφος 2, καθώς και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 987/2009, άρθρο 86 παράγραφοι 1, 2 και 3.

¹⁵ Τον Δεκέμβριο του 2011 το Συμβούλιο αποφάσισε να εξετάσει τον αντίκτυπο που θα είχε η προσθήκη νέας διάταξης σχετικά με τις παροχές ανεργίας για μη μισθωτούς μεθοριακούς εργαζομένους εντός δύο ετών μετά την εφαρμογή της. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης αυτής και κατόπιν αιτήματος των περισσότερων κρατών μελών, η Επιτροπή προέβη σε δήλωση, σύμφωνα με την οποία η επανεξέταση θα αποτελέσει ευκαιρία να ανοίξει μια ευρύτερη συζήτηση σχετικά με τις τρέχουσες διατάξεις περί συντονισμού στον τομέα των παροχών ανεργίας και να αξιολογηθεί η ανάγκη αναθεώρησης των αρχών που τη διέπουν.

οικογενειακών παροχών, των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας και των παροχών ανεργίας.

4. Ζητήθηκε η γνώμη μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ) σχετικά με τον συντονισμό των οικογενειακών παροχών, των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας και των παροχών ανεργίας, στο πλαίσιο ειδικής ημερίδας διαβούλευσης.
5. Πραγματοποιήθηκαν δύο διαδικτυακές διαβουλεύσεις: τον Δεκέμβριο του 2012, σχετικά με τον συντονισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας, την εξαγωγή των παροχών ανεργίας και τον συντονισμό των παροχών ανεργίας για τους μεθοριακούς εργαζομένους· και τον Ιούλιο του 2015, σχετικά με τον συντονισμό των παροχών ανεργίας και των οικογενειακών παροχών.

Όσον αφορά την πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών μετακινούμενων πολιτών της ΕΕ σε κοινωνικές παροχές, τα κράτη μέλη είχαν διστάμενες απόψεις. Ορισμένα κράτη μέλη τάχθηκαν υπέρ της διατήρησης της ισχύουσας κατάστασης ως πρώτη ή δεύτερη επιλογή· άλλα υποστήριζαν την τροποποίηση των διατάξεων περί ίσης μεταχείρισης του κανονισμού ως πρώτη ή δεύτερη επιλογή, παρόλο που δεν υπήρξε γενική συναίνεση ως προς τις αναγκαίες αλλαγές. Ένας μικρός αριθμός κρατών μελών εκδήλωσε ενδιαφέρον για την παροχή διοικητικής καθοδήγησης.

Όσον αφορά τον συντονισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας, τα περισσότερα κράτη μέλη τάχθηκαν υπέρ της κατάρτισης ειδικού ορισμού και/ή ειδικού κεφαλαίου και/ή καταλόγου των παροχών, ενώ άλλα υποστήριζαν τη διατήρηση της ισχύουσας κατάστασης. Τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης του 2012 επισήμαναν την πληθώρα απόψεων σχετικά με το αρμόδιο κράτος μέλος για τη χορήγηση των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας.

Ως προς τις παροχές ανεργίας:

Όσον αφορά τον συνυπολογισμό των παροχών ανεργίας, τα κράτη μέλη εξέφρασαν διαφορετικές απόψεις: μια ισχνή πλειοψηφία προέκρινε τη διατήρηση της ισχύουσας κατάστασης, ενώ τα υπόλοιπα κράτη μέλη τάχθηκαν υπέρ του συνυπολογισμού μόνο μετά την πάροδο ενός ή τριών μηνών εργασίας. Οι κοινωνικοί εταίροι φάνηκε ότι υποστηρίζουν τη διατήρηση της ισχύουσας κατάστασης. Στη δημόσια διαβούλευση του 2015, το ένα τρίτο όσων απάντησαν θεωρούσαν ότι οι ισχύοντες κανόνες θα έπρεπε να αλλάξουν.

Όσον αφορά την εξαγωγή των παροχών ανεργίας, τα κράτη μέλη είχαν διαφορετικές απόψεις: ορισμένα υποστήριζαν τις ισχύουσες διατάξεις, ενώ άλλα υποστήριζαν το δικαίωμα εξαγωγής για τουλάχιστον 6 μήνες. Οι οργανώσεις εργοδοτών υποστήριζαν τις ισχύουσες διατάξεις, ενώ οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και οι ΜΚΟ υποστήριζαν το δικαίωμα εξαγωγής για τουλάχιστον 6 μήνες. Στη δημόσια διαβούλευση του 2012, η πλειονότητα όσων απάντησαν προέκρινε την επέκταση της διάρκειας εξαγωγής των παροχών ανεργίας.

Τέλος, όσον αφορά τον συντονισμό των παροχών ανεργίας για τους μεθοριακούς και άλλους διασυνοριακούς εργαζομένους, φάνηκε ότι τα μισά κράτη μέλη τάχθηκαν υπέρ της διατήρησης της ισχύουσας κατάστασης και τα άλλα μισά τάχθηκαν υπέρ της χορήγησης των παροχών ανεργίας σε όλους τους εργαζόμενους από το κράτος της τελευταίας δραστηριότητας. Από τη δημόσια διαβούλευση του 2012 προέκυψε επίσης ότι υπήρχε πληθώρα απόψεων μεταξύ των πολιτών και των διαφόρων ενδιαφερόμενων μερών για το συγκεκριμένο θέμα.

Όσον αφορά την εξαγωγή των οικογενειακών παροχών, μια σημαντική μειοψηφία των αντιπροσωπειών των κρατών μελών τάχθηκε υπέρ ενός διαφορετικού συντονισμού των παροχών που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων. Οι περισσότερες ΜΚΟ υποστήριξαν τη διατήρηση της ισχύουσας κατάστασης. Στη δημόσια διαβούλευση του 2015, το ένα τέταρτο όσων απάντησαν θεωρούσε ότι οι ισχύοντες κανόνες θα έπρεπε να αλλάξουν.

Το εύρος της απόκλισης των απόψεων που διατυπώθηκαν στις απαντήσεις έδωσε στην Επιτροπή μια ολοκληρωμένη εικόνα σχετικά με τη λειτουργία του τρέχοντος συντονισμού της κοινωνικής ασφάλειας –ακόμα και των θεωρούμενων προβλημάτων, των πιθανών λύσεων και των επιπέδων στήριξης που παρέχεται στις λύσεις αυτές. Τα αποτελέσματα των δημόσιων διαβουλεύσεων είναι διαθέσιμα στην πύλη «Η φωνή σας στην Ευρώπη»¹⁶. Οι απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών παρατίθενται αναλυτικά στην έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνομωσίας**

Κατά την εκπόνηση της παρούσας πρότασης, πραγματοποιήθηκαν εκτεταμένες διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες εντός της Επιτροπής καθώς και με εξωτερικούς εμπειρογνώμονες. Ελήφθησαν υπόψη οι μελέτες και οι εκθέσεις του δικτύου νομικών εμπειρογνομόνων trESS¹⁷, του δικτύου νομικών εμπειρογνομόνων σχετικά με την ενδοενωσιακή κινητικότητα (FreSSco), και του δικτύου στατιστικών εμπειρογνομόνων σχετικά με την ενδοενωσιακή κινητικότητα, καθώς και μια υποστηρικτική μελέτη της Deloitte Consulting για την εκτίμηση επιπτώσεων, μια συμπληρωματική ανάλυση που διενεργήθηκε από το KU Leuven Research Institute for Work and Society (HIVA) και από μια κοινοπραξία του Fondazione Giacomo Brodolini, του COWI και του Warwick Institute for Employment Research. Λεπτομερής επισκόπηση της διαβούλευσης των εμπειρογνομόνων παρέχεται στην έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων. Επιπλέον, η πρόταση εμπλουτίστηκε από τις εργασίες μιας ομάδας ad hoc, η οποία αποτελείται από εθνικούς εμπειρογνώμονες από τις εθνικές αρχές των κρατών μελών. Η εν λόγω ομάδα έχει συσταθεί στο πλαίσιο της Διοικητικής Επιτροπής και έχει εκπονήσει μια σειρά συστάσεων που αφορούν τους κανόνες προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας, ιδίως σχετικά με τους αποσπασμένους εργαζομένους και τα άτομα που εργάζονται σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη.

- **Εκτίμηση των επιπτώσεων**

Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της πολιτικής της για τη βελτίωση της νομοθεσίας, διενήργησε εκτίμηση επιπτώσεων των δυνητικών επιλογών πολιτικής ως προς την οικονομική, κοινωνική, κανονιστική και συνολική αποδοτικότητα και συνεκτικότητά τους με τους ευρύτερους στόχους της ΕΕ¹⁸. Η εν λόγω εκτίμηση επιπτώσεων στηρίχθηκε σε συγκροτημένες διαβουλεύσεις με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, μέσω της διυπηρεσιακής συντονιστικής ομάδας¹⁹.

16 http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_el.htm

17 trESS Think Tank Report 2010, Analysis of selected concepts of the regulatory framework and practical consequences on the social security coordination trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects· Legal impact assessment for the revision of Regulation 883/2004 with regard to the coordination of long-term care benefits, Analytical Study 2012· και trESS Think Tank Report 2012, Coordination of unemployment benefits. (Όλες οι εκθέσεις είναι διαθέσιμες στη διεύθυνση www.tress-network.org).

18 SWD(2016) 460.

19 Συμμετείχαν οι ακόλουθες υπηρεσίες: η ΓΔ CNECT, η ΓΔ ECFIN, η ΓΔ ENER, η ΓΔ ESTAT, η ΓΔ FISMA, η ΓΔ GROW, η ΓΔ HOME, η ΓΔ JUST, η Νομική Υπηρεσία, η ΓΔ MOVE, η ΓΔ NEAR, η ΓΔ REGIO, η ΓΔ RTD, η ΓΔ SANTE, η Γενική Γραμματεία, η ΓΔ TAXUD και η ΓΔ Εμπορίου.

Οι κανόνες συντονισμού απευθύνονται άμεσα στα κράτη μέλη και στους φορείς τους του τομέα κοινωνικής ασφάλισης. Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) δεν τίγονται άμεσα από την παρούσα πρόταση. Δεν αναμένεται να υπάρξουν θετικές ή αρνητικές περιβαλλοντικές συνέπειες.

Ως προς τις ψηφιακές επιπτώσεις, η πρόταση συμβαδίζει πλήρως με τις ανάγκες του διαδικτύου. Η ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των εθνικών αρχών στον τομέα του συντονισμού της κοινωνικής ασφάλειας θα πραγματοποιείται μέσω του συστήματος ηλεκτρονικής ανταλλαγής πληροφοριών για την κοινωνική ασφάλιση (EESSI), το οποίο προβλέπεται ότι θα έχει τεθεί σε πλήρη λειτουργία έως τα μέσα του 2019.

Ως προς την πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών μετακινούμενων πολιτών της ΕΕ σε κοινωνικές παροχές, η προτιμώμενη επιλογή είναι να τροποποιηθούν οι ισχύουσες διατάξεις περί ίσης μεταχείρισης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, ώστε να περιέχουν μνεία στους περιορισμούς της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ²⁰ (στο εξής «οδηγία 2004/38/ΕΚ»), λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου. Η επιλογή αυτή προτιμάται σε σχέση με τις εναλλακτικές νομοθετικές επιλογές [να επιτραπεί η εν λόγω παρέκκλιση για τις ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα στο άρθρο 70 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004· ή να αφαιρεθούν από τον εν λόγω κανονισμό οι ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα που εξασφαλίζουν εισόδημα διαβίωσης] καθώς και σε σχέση με τις μη νομοθετικές επιλογές (διευκρίνιση των κανόνων μέσω ανακοίνωσης). Η πρόταση κωδικοποιεί την κατάσταση του ενωσιακού δικαίου όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, και, ως εκ τούτου, θα έχει ελάχιστο οικονομικό αντίκτυπο ή αντίκτυπο στα κοινωνικά δικαιώματα σε σύγκριση με το ισχύον καθεστώς. Ωστόσο, μπορεί να μειώσει το ρυθμιστικό κόστος με την εξασφάλιση μεγαλύτερης σαφήνειας όσον αφορά την ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία.

Η πρόταση θεσπίζει ένα συνεκτικό καθεστώς για τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας, εισάγοντας χωριστό κεφάλαιο σχετικά με τον συντονισμό αυτών των παροχών, που ευθυγραμμίζεται με τις ισχύουσες διατάξεις για τις παροχές ασθένειας και περιλαμβάνει ορισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας, καθώς και κατάλογο των εθνικών παροχών. Αυτό προτιμήθηκε από άλλες εναλλακτικές επιλογές, σύμφωνα με τις οποίες το κράτος μέλος κατοικίας θα παρείχε όλες τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας με απόδοση από το αρμόδιο κράτος μέλος (με ή χωρίς περαιτέρω χορήγηση συμπληρωματικού ποσού από το αρμόδιο κράτος). Η προτιμώμενη επιλογή παρέχει ρητή νομική βάση για τους ισχύοντες κανόνες, προσδίδοντας διαφάνεια και σταθερότητα στο σύστημα. Οι πολίτες και οι φορείς θα ωφεληθούν από την αποσαφήνιση, και η κοινωνική προστασία θα ενισχυθεί. Η προτιμώμενη επιλογή δεν θα επιφέρει σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις ούτε συνεπάγεται υψηλό κόστος υλοποίησης σε σύγκριση με το ισχύον καθεστώς.

Ως προς τον συντονισμό των παροχών ανεργίας:

Η προτιμώμενη επιλογή για τον συνυπολογισμό των παροχών ανεργίας είναι να απαιτείται ελάχιστη περίοδος τριών μηνών ασφάλισης στο κράτος μέλος της τελευταίας απασχόλησης

20 EE L 158 της 30.4.2004, σ. 77.

προτού γεννηθεί το δικαίωμα συνυπολογισμού των προηγούμενων περιόδων ασφάλισης (και να υποχρεώνεται ταυτόχρονα το κράτος μέλος της προηγούμενης απασχόλησης να χορηγεί παροχές όταν δεν πληρούνται η συγκεκριμένη προϋπόθεση). Αυτό προτιμάται σε σχέση με άλλες επιλογές, που επιτρέπουν τον συνυπολογισμό έπειτα από μόλις μία ημέρα ή έναν μήνα ασφάλισης ή που επιτρέπουν οι απολαβές αναφοράς που ελήφθησαν στο κράτος μέλος της προηγούμενης απασχόλησης να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των παροχών ανεργίας έπειτα από έναν μήνα ή τρεις μήνες δραστηριότητας στο αρμόδιο κράτος μέλος. Εκτιμάται ότι η προτιμώμενη επιλογή θα δημιουργήσει στενότερη σχέση μεταξύ των φορέων που είναι αρμόδιοι για τη χορήγηση των παροχών ανεργίας και θα οδηγήσει σε πιθανή εξοικονόμηση 41 εκατ. ευρώ, αν και με διαφορετική κατανομή των δαπανών μεταξύ των κρατών μελών. Δεν αναμένεται να υπάρξουν σημαντικές επιπτώσεις στο ρυθμιστικό κόστος.

Όσον αφορά την εξαγωγή των παροχών ανεργίας, η προτιμώμενη επιλογή είναι να επεκταθεί η ελάχιστη περίοδος για την εξαγωγή των παροχών ανεργίας από τρεις σε έξι μήνες, παράλληλα με τη δυνατότητα εξαγωγής των παροχών για τη συνολική περίοδο του δικαιώματος στις εν λόγω παροχές. Η επιλογή αυτή θα συνδυαστεί με έναν ενισχυμένο μηχανισμό συνεργασίας για τη στήριξη των ατόμων στην αναζήτηση εργασίας, αυξάνοντας τις πιθανότητες επανένταξής τους στην αγορά εργασίας. Αυτό προτιμάται έναντι της εναλλακτικής επιλογής που έγκειται στην παροχή του δικαιώματος εξαγωγής των παροχών ανεργίας για το σύνολο της περιόδου του δικαιώματος στις εν λόγω παροχές. Η προτιμώμενη επιλογή δεν θα επιφέρει σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις ούτε συνεπάγεται υψηλό κόστος υλοποίησης σε σύγκριση με το ισχύον καθεστώς, αφού το αρμόδιο κράτος μέλος είναι υποχρεωμένο να εξάγει μόνο τις παροχές για τις οποίες υπάρχει υφιστάμενο δικαίωμα.

Όσον αφορά τον συντονισμό των παροχών ανεργίας για τους μεθοριακούς και άλλους διασυννοριακούς εργαζομένους, η προτιμώμενη επιλογή είναι το κράτος μέλος της τελευταίας απασχόλησης να καταστεί υπεύθυνο για την καταβολή των παροχών ανεργίας, όταν ο μεθοριακός εργαζόμενος έχει εργαστεί σ' αυτό για τουλάχιστον 12 μήνες και, σε κάθε άλλη περίπτωση, να αποδοθεί αυτή η ευθύνη στο κράτος μέλος κατοικίας. Ως εκ τούτου, η ισχύουσα διαδικασία απόδοσης δαπανών θα καταργηθεί. Η επιλογή αυτή προτιμάται από τις άλλες εναλλακτικές λύσεις που εξετάστηκαν, δηλ. να δοθεί η δυνατότητα στους μεθοριακούς εργαζομένους να επιλέξουν το κράτος μέλος από το οποίο θα ζητήσουν τις παροχές ανεργίας, ή να οριστεί το κράτος μέλος της τελευταίας απασχόλησης υπεύθυνο για την καταβολή των παροχών ανεργίας σε κάθε περίπτωση. Εκτιμάται ότι η επιλογή αυτή θα αυξήσει το οικονομικό κόστος από 416 εκατ. ευρώ σε 442 εκατ. ευρώ, αλλά θα μειώσει επίσης το ρυθμιστικό κόστος από 9,9 εκατ. ευρώ σε 3,7 εκατ. ευρώ.

Όσον αφορά τον συντονισμό των επιδομάτων ανατροφής τέκνων που προορίζονται να αντισταθμίσουν την απώλεια εισοδήματος που υφίστανται οι γονείς κατά τις περιόδους ανατροφής τέκνων, η προτιμώμενη επιλογή είναι να τροποποιηθούν οι ισχύουσες διατάξεις συντονισμού, ώστε τα επιδόματα ανατροφής τέκνων να θεωρούνται ατομικά και προσωποπαγή δικαιώματα, τα οποία να γεννούν το προαιρετικό δικαίωμα για το δευτερευόντως αρμόδιο κράτος μέλος να καταβάλει το επίδομα εξ ολοκλήρου. Αυτό θα επιτρέψει στα κράτη μέλη που ενθαρρύνουν ενεργά την από κοινού ανάληψη της γονικής μέριμνας να άρουν τυχόν οικονομικά αντικίνητρα για τους γονείς που παίρνουν αμφότεροι γονική άδεια κατά την ίδια περίοδο. Η επιλογή αυτή προτιμήθηκε έναντι των εναλλακτικών που εξετάστηκαν, δηλ. το δευτερευόντως αρμόδιο κράτος μέλος να υποχρεούται αναγκαστικά να παρεκκλίνει από τους κανόνες περί συρροής παροχών σε σχέση είτε με όλα τα επιδόματα ανατροφής τέκνων είτε μόνο με τα επιδόματα ανατροφής τέκνων που συνδέονται με τους μισθούς. Η μέγιστη οικονομική επίπτωση της προτιμώμενης επιλογής θα είναι η αύξηση του οικονομικού κόστους για το δευτερευόντως αρμόδιο κράτος μέλος, η οποία θα κυμαίνεται

από 58 έως 84 %, αν και στην πράξη ενδέχεται να είναι χαμηλότερη, καθώς δεν θα επιλέξουν όλα τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν την παρέκκλιση. Οι επιπτώσεις που θα έχουν στα κοινωνικά δικαιώματα οι αλλαγές ατομικών και προσωπικών δικαιωμάτων αναμένεται ότι θα είναι ελάχιστες, λόγω των χαμηλών επιπέδων συμμόρφωσης με την απαίτηση της αναγνώρισης των παράγωγων δικαιωμάτων όσον αφορά τα επιδόματα ανατροφής τέκνων.

Η παρούσα πρόταση συνοδεύεται από έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων [SWD(2016) 460], που εξετάστηκε από την επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου, η οποία εξέδωσε θετική γνώμη στις 21 Ιανουαρίου 2016. Στην τελική έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων ελήφθησαν υπόψη όλες οι συστάσεις της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Οι πιθανές επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς παρουσιάστηκαν αδρομερώς παραπάνω.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, πέντε έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής των τροποποιημένων κανονισμών, και στη συνέχεια ανά πέντε έτη το αργότερο, έκθεση αξιολόγησης σχετικά με την εφαρμογή της νέας πράξης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Στην παρούσα ενότητα επεξηγούνται αναλυτικότερα οι επιμέρους διατάξεις της πρότασης για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 (στο εξής «ο βασικός κανονισμός») και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 987/2009 (στο εξής «ο κανονισμός εφαρμογής»).

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 αφορά τις τροποποιήσεις του βασικού κανονισμού.

1. Η αιτιολογική σκέψη 2 τροποποιείται ώστε να αναφέρεται στο δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας για όλους τους πολίτες της ΕΕ με βάση το ενωσιακό δίκαιο.
2. Η αιτιολογική σκέψη 5 τροποποιείται ώστε να αναφέρεται στους προβλεπόμενους στην οδηγία 2004/38/ΕΚ περιορισμούς όσον αφορά την πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών μετακινούμενων πολιτών της ΕΕ σε κοινωνικές παροχές.
3. Η αιτιολογική σκέψη 5α προστίθεται για να διευκρινιστεί ότι η εφαρμογή της οδηγίας 2004/38/ΕΚ στους κανονισμούς έχει αποσαφηνιστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-140/12, *Brey*, EU:C:2013:565, C-333/13, *Dano*, EU:C:2014:2358 και C-308/14 *Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, EU:C:2016:436.
4. Η αιτιολογική σκέψη 5β προστίθεται για να διευκρινιστεί ότι τα κράτη μέλη, όταν εξετάζουν κατά πόσον πληρούνται η υποχρέωση των πολιτών να διαθέτουν πλήρη

ασφαλιστική κάλυψη ασθένειας, όπως ορίζεται στην οδηγία 2004/38/EK, θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι μη ενεργοί μετακινούμενοι πολίτες της ΕΕ είναι σε θέση να πληρούν αυτή την απαίτηση.

5. Η αιτιολογική σκέψη 5γ προστίθεται για να καταστεί σαφές ότι οι προβλεπόμενοι στην οδηγία 2004/38/EK περιορισμοί των δικαιωμάτων των οικονομικά μη ενεργών μετακινούμενων πολιτών της ΕΕ στην ίση μεταχείριση δεν υπερισχύουν των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται για τα εν λόγω πρόσωπα στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
6. Η αιτιολογική σκέψη 24 τροποποιείται ώστε να συμπεριλάβει αναφορά στο νέο κεφάλαιο για τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας.
7. Η αιτιολογική σκέψη 35α προστίθεται για να διευκρινιστεί ότι οι οικογενειακές παροχές που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων συνιστούν ειδική κατηγορία οικογενειακών παροχών και πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ατομικά και προσωπικά δικαιώματα, υπό την προϋπόθεση οι εν λόγω παροχές είναι καταχωρισμένες στο παράρτημα XIII μέρος 1 του βασικού κανονισμού. Αυτό σημαίνει ότι το αρμόδιο κράτος μέλος δεν είναι υποχρεωμένο να χορηγεί παράγωγα δικαιώματα σε σχέση με τις εν λόγω παροχές στα μέλη της οικογένειας του ασφαλισμένου. Τα δευτερευόντως αρμόδια κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να μην εφαρμόσουν τους κανόνες περί συρροής παροχών που προβλέπονται στο άρθρο 68 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, και να χορηγήσουν τις εν λόγω παροχές εξ ολοκλήρου σε δικαιούχο. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιλέξει να παρεκκλίνει των κανόνων, θα πρέπει να είναι καταχωρισμένο στο παράρτημα XIII μέρος 2 και η παρέκκλιση πρέπει να εφαρμόζεται με συνέπεια σε όλους τους οικείους δικαιούχους.
8. Η αιτιολογική σκέψη 39α παραπέμπει στις σχετικές ενωσιακές πράξεις για την προστασία των δεδομένων.
9. Η αιτιολογική σκέψη 46 προστίθεται προκειμένου να γίνει μνεία στην εξουσία που ανατίθεται στην Επιτροπή ώστε να εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την τροποποίηση όλων των παραρτημάτων του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής. Τα παραρτήματα αυτά περιέχουν ειδικές ανά χώρα εγγραφές, που αντανακλούν τις διαφορές μεταξύ των εθνικών συστημάτων των κρατών μελών.
10. Η αιτιολογική σκέψη 47 εισάγεται για να τονιστεί ότι ο βασικός κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και τις εν λόγω αρχές.
11. Η αιτιολογική σκέψη 48 προστίθεται για να διευκρινιστεί ότι καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν περιορίζει τα αυτοτελή δικαιώματα και υποχρεώσεις που αναγνωρίζονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.
12. Το άρθρο 1 τροποποιείται ώστε να ληφθεί υπόψη το προτεινόμενο νέο κεφάλαιο 1α σχετικά με τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας. Στο στοιχείο δ) περιλαμβάνει ορισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας, ο οποίος προσδιορίζει τα συστατικά στοιχεία των εν λόγω παροχών. Ο ορισμός λαμβάνει υπόψη την ανάλυση του

δικτύου trESS²¹, αντικατοπτρίζει τη νομολογία του Δικαστηρίου²² και είναι σύμφωνος με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.

13. Το άρθρο 3 παράγραφος 1 τροποποιείται για να συμπεριλάβει τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας ως χωριστό κλάδο της κοινωνικής ασφάλειας.
14. Το άρθρο 4 προβλέπει ότι, όσον αφορά την πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών μετακινούμενων πολιτών της ΕΕ σε παροχές κοινωνικής ασφάλισης στο κράτος μέλος υποδοχής, η αρχή της ίσης μεταχείρισης μπορεί να υπόκειται στην απαίτηση νόμιμης διαμονής που ορίζεται στην οδηγία 2004/38/ΕΚ. Για τους σκοπούς αυτής της διάταξης, με εξαίρεση την πρόσβαση στην κοινωνική πρόνοια κατά την έννοια της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, ο οικονομικά μη ενεργός μετακινούμενος πολίτης της ΕΕ δεν περιλαμβάνει τον μετακινούμενο αιτούντα εργασία, ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 45 της ΣΛΕΕ²³, έχει δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής για όσο διάστημα αναζητεί εκεί εργασία.
15. Το άρθρο 11 παράγραφος 2 τροποποιείται ώστε να λαμβάνεται υπόψη ο νέος ορισμός των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας. Επιπλέον, επικαιροποιείται η παράγραφος 5 για να ευθυγραμμιστεί ο ορισμός της «έδρας βάσης» με τον νέο ορισμό που περιέχεται στο παράρτημα ΙΙΙ, τμήμα FTL, σημείο 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 965/2012 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2012, για καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά τις πτητικές λειτουργίες δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 216/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 83/2014 της Επιτροπής, της 29ης Ιανουαρίου 2014²⁴.
16. Το άρθρο 12 τροποποιείται για να διευκρινίσει ότι ο όρος «αποσπασμένος εργαζόμενος» έχει την έννοια που ορίζεται στην οδηγία 96/71/ΕΚ. Ωστόσο, αυτή η διευκρίνιση δεν αλλάζει το προσωπικό πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου, αλλά μόνο ευθυγραμμίζει τις έννοιες που χρησιμοποιούνται στα συγκεκριμένα νομικά κείμενα. Οι τροποποιήσεις προβλέπουν επίσης ότι η ισχύουσα απαγόρευση αντικατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 θα πρέπει να καλύπτει και τους μη μισθωτούς.
17. Στο άρθρο 13 προστίθεται η παράγραφος 4α, ώστε να προβλέπεται σαφής κανόνας σύγκρουσης νόμων για την περίπτωση κατά την οποία ένα πρόσωπο λαμβάνει παροχές ανεργίας από ένα κράτος μέλος, ενώ ταυτόχρονα εργάζεται σε άλλο κράτος μέλος. Επιπλέον, παρέχει νομική βάση για τις αρχές που διέπουν τη σύσταση αριθ. U1 της Διοικητικής Επιτροπής²⁵.
18. Το άρθρο 32 τροποποιείται ώστε να θεσπιστούν σαφείς κανόνες προτεραιότητας όσον αφορά τα παράγωγα δικαιώματα ενός μέλους της οικογένειας σε περίπτωση

21 trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects (http://www.tress-network.org/tress2012/EUROPEAN%20RESOURCES/EUROPEANREPORT/trESSIII_ThinkTankReport-LTC_20111026FINAL_amendmentsEC-FINAL.pdf).

22 Υπόθεση C-160/96, Molenaar, EU:C:1998:84· υπόθεση C-215/99, Jauch, EU:C:2001:139· υποθέσεις C-502/01 και C-31/02, Gaumain-Cerri και Barth, EU:C:2004:413.

23 Υπόθεση C-282/89, Antonissen, EU:C:1991:80. Βλ. επίσης υπόθεση C-67/14, Alimanovic, EU:C:2015:597, σκέψη 57.

24 ΕΕ L 28 της 31.1.2014, σ. 17.

25 Σύσταση αριθ. U1, της 12ης Ιουνίου 2009, σχετικά με τη νομοθεσία που είναι εφαρμόσιμη σε ανέργους οι οποίοι ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα μερικής απασχόλησης σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος στο οποίο κατοικούν (ΕΕ C 106 της 24.4.2010, σ. 49).

που υπάρχει συρροή δικαιωμάτων για παροχές ασθένειας σε είδος βάσει της νομοθεσίας περισσότερων του ενός κρατών μελών.

19. Το άρθρο 34 απαλείφεται, μετά την εισαγωγή του νέου κεφαλαίου 1α σχετικά με τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας.
20. Προστίθεται το κεφάλαιο 1α, ώστε να υπάρχει χωριστό κεφάλαιο σχετικά με τον συντονισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας.

Το άρθρο 35α καθορίζει τις γενικές διατάξεις για τον συντονισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας, διατάξεις οι οποίες ευθυγραμμίζονται με τους κανόνες για τις παροχές ασθένειας.

Η παράγραφος 1 περιλαμβάνει αναφορά στις εφαρμοστέες διατάξεις του τίτλου III κεφάλαιο 1 του βασικού κανονισμού.

Η παράγραφος 2 υποχρεώνει τη Διοικητική Επιτροπή να καταρτίσει κατάλογο με όλες τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας που προβλέπονται στις εθνικές νομοθεσίες.

Η παράγραφος 3 προβλέπει, σύμφωνα με το νέο κεφάλαιο, παρέκκλιση από τον συντονισμό των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας σε χρήμα, ώστε να μπορούν τα κράτη μέλη να συντονίζουν τις παροχές που προβλέπονται σε άλλα κεφάλαια του τίτλου III του βασικού κανονισμού. Στο παράρτημα XII θα παρέχεται κατάλογος των εν λόγω παροχών.

Οι ισχύουσες διατάξεις σχετικά με την απαγόρευση της συρροής παροχών μακροχρόνιας φροντίδας στο νυν άρθρο 34 ενσωματώνονται στο νέο άρθρο 35β, με εξαίρεση την παράγραφο 2, η οποία περιλαμβάνεται στο νέο άρθρο 35α παράγραφος 2.

Το άρθρο 35γ καθορίζει τους κανόνες που διέπουν την απόδοση δαπανών μεταξύ φορέων όσον αφορά τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας. Δυνάμει της παραγράφου 1, το άρθρο 35 εφαρμόζεται στις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας. Η παράγραφος 2 προβλέπει επικουρική αρμοδιότητα για την απόδοση δαπανών από τους φορείς ασφάλισης ασθένειας, όταν δεν υπάρχει ειδική νομοθεσία σχετικά με τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας σε είδος. Αυτό αντικατοπτρίζει τη λογική του άρθρου 40 παράγραφος 2 όσον αφορά τις παροχές εργατικού ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας.

21. Το άρθρο 50 παράγραφος 2 τροποποιείται για να διαγραφεί η περιττή αναφορά στο άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο α), αφού οι περίοδοι ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί σε άλλα κράτη μέλη δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό αυτοτελών παροχών βάσει του άρθρου 52 παράγραφος 1 στοιχείο α).
22. Το άρθρο 61 τροποποιείται για να απαιφθούν οι ειδικές διατάξεις για τον συνυπολογισμό που περιλαμβάνονται στη νυν παράγραφο 1. Αντιθέτως, ο συνυπολογισμός θα διέπεται από τις γενικές διατάξεις του άρθρου 6, ώστε οι περίοδοι ασφάλισης, μισθωτής δραστηριότητας ή μη μισθωτής δραστηριότητας που πραγματοποιήθηκαν σε άλλο κράτος μέλος θα λαμβάνονται υπόψη, όταν είναι αναγκαίο, από το κράτος μέλος της τελευταίας δραστηριότητας, υπό τον όρο ότι η πλέον πρόσφατη περίοδος ασφάλισης, μισθωτής δραστηριότητας ή μη μισθωτής

δραστηριότητας πραγματοποιήθηκε σ' αυτό το κράτος μέλος και διήρκεσε τουλάχιστον τρεις μήνες.

23. Το άρθρο 64, που προβλέπει την ελάχιστη περίοδο κατά την οποία οι άνεργοι που αναζητούν εργασία σε άλλο κράτος μέλος μπορούν να ζητήσουν την εξαγωγή των παροχών ανεργίας, τροποποιείται προκειμένου να επεκταθεί η εν λόγω περίοδος από τρεις σε έξι μήνες (ή στο υπόλοιπο της περιόδου του δικαιώματος στις εν λόγω παροχές, αν η περίοδος αυτή είναι μικρότερη από έξι μήνες). Τα κράτη μέλη δύνανται να παρατείνουν την προθεσμία των έξι μηνών στη συνολική περίοδο του δικαιώματος σε παροχές ανεργίας στο αρμόδιο κράτος μέλος.
24. Το νέο άρθρο 64α συμπληρώνει το άρθρο 61 και προβλέπει ότι οι άνεργοι που μεταφέρουν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος και καθίστανται άνεργοι στο εν λόγω κράτος μέλος έπειτα από περίοδο μικρότερη των τριών μηνών ασφαλισμένης εργασίας μπορούν να ζητήσουν την εξαγωγή των παροχών ανεργίας σε χρήμα από το κράτος μέλος της προηγούμενης ασφάλισης. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να εγγραφούν στις υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους της τελευταίας δραστηριότητας και να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις των αιτούντων παροχές ανεργίας δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους.
25. Το άρθρο 65 τροποποιείται προκειμένου να εισαχθούν νέες διατάξεις για την καταβολή των παροχών ανεργίας σε μεθοριακούς εργαζομένους και λοιπούς διασυννοριακούς εργαζομένους που, κατά τη διάρκεια της τελευταίας περιόδου εργασίας, διέμεναν εκτός του αρμόδιου κράτους μέλους.

Η παράγραφος 1 προβλέπει ότι τα πρόσωπα αυτά θα αντιμετωπίζονται ως κάτοικοι του αρμόδιου κράτους μέλους.

Η παράγραφος 2 ορίζει ότι τα άτομα που εργάστηκαν για λιγότερο από 12 μήνες στο αρμόδιο κράτος μέλος θα λαμβάνουν παροχές από το κράτος κατοικίας. Ωστόσο, ο εργαζόμενος ο οποίος, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας του αρμόδιου κράτους μέλους, δικαιούται παροχές ανεργίας χωρίς να επικαλεστεί την αρχή του συνυπολογισμού που θεσπίζεται στο άρθρο 6 μπορεί να επιλέξει να λαμβάνει τις παροχές ανεργίας από το εν λόγω κράτος μέλος.

Η παράγραφος 3 προβλέπει εξαίρεση από τη συνήθη υποχρέωση του άρθρου 64 παράγραφος 1 στοιχείο α) η οποία ορίζει ότι άνεργος που επιθυμεί να εξαγάγει τις παροχές ανεργίας είναι υποχρεωμένος να έχει εγγραφεί στις υπηρεσίες απασχόλησης του αρμόδιου κράτους μέλους για περίοδο τουλάχιστον τεσσάρων εβδομάδων. Η εξαίρεση αυτή εφαρμόζεται στην περίπτωση που ο πλήρως άνεργος επιλέγει να αναζητήσει εργασία στο κράτος μέλος κατοικίας του και ισχύει για ολόκληρη την περίοδο κατά την οποία ο άνεργος δικαιούται να λαμβάνει παροχές ανεργίας. Η παράγραφος 4 επιτρέπει στα πρόσωπα αυτά να επιλέξουν αν θα εγγραφούν στις υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους κατοικίας ή στις υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους προγενέστερης δραστηριότητας.

Η παράγραφος 5 διευκρινίζει ότι οι παράγραφοι 2 έως 4 δεν εφαρμόζονται σε μερικώς ή περιοδικώς ανέργους. Τα πρόσωπα αυτά έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν παροχές ανεργίας μόνο στο κράτος μέλος προγενέστερης δραστηριότητας.

26. Το άρθρο 68β εισάγεται ώστε να θεσπιστούν ειδικές διατάξεις συντονισμού για τις οικογενειακές παροχές που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη

διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων που παρατίθενται στο μέρος I του νέου παραρτήματος XIII. Προβλέπει ότι οι εν λόγω παροχές πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ατομικά και προσωπικά δικαιώματα και όχι ως παροχές για την οικογένεια στο σύνολό της. Τα δευτερευόντως αρμόδια κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να μην εφαρμόσουν τους κανόνες περί συρροής παροχών που προβλέπονται στο άρθρο 68 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, και να χορηγήσουν τις εν λόγω παροχές εξ ολοκλήρου σε δικαιούχο. Τα οικεία κράτη μέλη θα παρατίθενται στο μέρος II του παραρτήματος XIII.

27. Το νέο άρθρο 75α προστίθεται για να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην υφιστάμενη υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 89 παράγραφος 3 του κανονισμού εφαρμογής, σύμφωνα με την οποία οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε οι φορείς τους να είναι ενημερωμένοι και να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις συντονισμού που υπέχουν, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων της Διοικητικής Επιτροπής. Επίσης, εισάγει την υποχρέωση να προωθείται η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων φορέων και των επιθεωρήσεων εργασίας σε εθνικό επίπεδο.
28. Το άρθρο 76α προστίθεται για να εξουσιοδοτηθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 291 της ΣΛΕΕ, στις οποίες θα καθορίζονται οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται προκειμένου να εξασφαλίζονται ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των ειδικών κανόνων που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13 του βασικού κανονισμού όσον αφορά τους αποσπασμένους ή απεσταλμένους εργαζομένους και τους μη μισθωτούς, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη. Τα μέτρα αυτά θεσπίζουν τυποποιημένες διαδικασίες για την έκδοση, την αμφισβήτηση και την ανάκληση των φορητών εγγράφων A1 που πιστοποιούν την εφαρμοστέα νομοθεσία για τα πρόσωπα των προαναφερόμενων περιπτώσεων.
29. Το άρθρο 87β προστίθεται για να προσδιοριστούν οι μεταβατικές διατάξεις σχετικά με τις τροποποιήσεις που εισάγονται με τον παρόντα κανονισμό. Οι μεταβατικές διατάξεις είναι τυποποιημένες, με τη διαφορά ότι η παράγραφος 4 προβλέπει ειδικές μεταβατικές διατάξεις για τον συντονισμό των παροχών ανεργίας για πρώην μεθοριακούς εργαζομένους. Ορίζει ότι οι υφιστάμενες διατάξεις θα εξακολουθήσουν να ισχύουν για τις παροχές που έχουν χορηγηθεί σε άτομα πριν από την έναρξη ισχύος των νέων διατάξεων.
30. Το άρθρο 88 αντικαθίσταται με τα νέα άρθρα 88 και 88α σε σχέση με τη διαδικασία για την επικαιροποίηση των παραρτημάτων των κανονισμών. Τα παραρτήματα αυτά περιέχουν ειδικές ανά χώρα εγγραφές που αντανακλούν τις διαφορές μεταξύ των εθνικών συστημάτων των κρατών μελών. Η τροποποίηση αυτή θα επεκτείνει τις υφιστάμενες εξουσίες που προβλέπονται στο άρθρο 92 του κανονισμού εφαρμογής, ώστε να μπορεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ για την τροποποίηση όλων των παραρτημάτων του βασικού κανονισμού. Η ταχύτερη διαδικασία για την τροποποίηση των παραρτημάτων, ώστε να αποτυπώνονται οι αλλαγές σε εθνικό επίπεδο, θα εξασφαλίζει μεγαλύτερη διαφάνεια και ασφάλεια δικαίου για τους ενδιαφερομένους και καλύτερη προστασία για τους πολίτες. Σύμφωνα με τη διοργανική συμφωνία, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση της νομοθεσίας²⁶, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα

πραγματοποιήσει τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες σε επίπεδο εμπειρογνομόνων.

Άρθρο 2

Το άρθρο 2 αφορά τις τροποποιήσεις του κανονισμού εφαρμογής.

1. Προστίθεται η νέα αιτιολογική σκέψη 18α, η οποία αναφέρεται στην ειδική διαδικασία η οποία εφαρμόζεται σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει το μέσο ετήσιο κόστος ανά άτομο σε κάθε ηλικιακή ομάδα για συγκεκριμένο έτος αναφοράς για τους σκοπούς της απόδοσης δαπανών για παροχές σε είδος βάσει κατ' αποκοπή ποσών.
2. Η αιτιολογική σκέψη 19 τροποποιείται ώστε να επικαιροποιηθεί η αναφορά στην οδηγία 2008/55/EK, της 26ης Μαΐου 2008, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα· η εν λόγω οδηγία έχει πλέον αντικατασταθεί με την οδηγία 2010/24/ΕΕ περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα²⁷.
3. Προστίθενται οι νέες αιτιολογικές σκέψεις 25 και 26, για να γίνεται αναφορά στις νέες διατάξεις σχετικά την καταπολέμηση της απάτης και του σφάλματος σύμφωνα με τις ενωσιακές αρχές που διέπουν την προστασία δεδομένων.
4. Το άρθρο 1 τροποποιείται προκειμένου να συμπεριληφθεί νέος ορισμός της «απάτης» με βάση τη νέα διάταξη του άρθρου 5 παράγραφος 2. Βασίζεται στον ορισμό που χρησιμοποιείται στην ανακοίνωση: «Ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών της ΕΕ και των οικογενειών τους: Πέντε δράσεις καίριας σημασίας»²⁸.
5. Το άρθρο 2 τροποποιείται ώστε να καθιερώνεται για τα κράτη μέλη επιτρεπτικός κανόνας για την περιοδική ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των προσώπων στα οποία εφαρμόζονται οι κανονισμοί και να διευκολύνεται ο εντοπισμός τυχόν απάτης ή σφάλματος όσον αφορά την ορθή εφαρμογή των κανονισμών. Οι διαβιβάσεις δεδομένων βάσει της συγκεκριμένης διάταξης υπόκεινται στις υποχρεώσεις του άρθρου 77 του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες τα δεδομένα διαβιβάζονται σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία περί προστασίας των φυσικών προσώπων όσον αφορά την επεξεργασία και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
6. Το άρθρο 3 παράγραφος 3 τροποποιείται προκειμένου να καθοριστούν τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων δυνάμει του ενωσιακού δικαίου για την προστασία δεδομένων και προβλέπει, επιπλέον, ότι το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας να συντονίζει τα αιτήματα που υποβλήθηκαν από το υποκείμενο των δεδομένων όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία δυνάμει αυτών των κανονισμών.

²⁷ EE L 84 της 31.3.2010.

²⁸ COM(2013) 837 final.

7. Το άρθρο 5 τροποποιείται ώστε να ορίζει ότι ένα δηλωτικό έγγραφο που εκδίδεται από έναν φορέα είναι έγκυρο μόνο όταν έχουν παρασχεθεί όλες οι υποχρεωτικές πληροφορίες.

Κατόπιν αιτήματος, ο εκδίδων φορέας είναι υποχρεωμένος να επανεξετάζει τους λόγους έκδοσης του εγγράφου και, εάν χρειάζεται, να διορθώνει ή να ανακαλεί το έγγραφο εντός 25 εργάσιμων ημερών. Σε περίπτωση που ο αιτών διέπραξε απάτη, η ανάκληση ενός εγγράφου πρέπει να έχει αναδρομική ισχύ.

Επιπλέον, ο εκδίδων φορέας διαβιβάζει στον αιτούντα φορέα όλα τα διαθέσιμα δικαιολογητικά στα οποία βάσισε την απόφασή του εντός 25 εργάσιμων ημερών ή δύο εργάσιμων ημερών, αν μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη επείγουσας ανάγκης.

8. Το άρθρο 14 παράγραφος 1 τροποποιείται ώστε να ευθυγραμμιστεί με τις αλλαγές που εισάγονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. Επιπλέον, προβλέπει ότι η απαίτηση σύμφωνα με την οποία ένας αποσπασμένος ή απεσταλμένος εργαζόμενος έπρεπε να υπαγόταν προηγουμένως στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του αποστέλλοντος κράτους μέλους δεν συνεπάγεται απαίτηση το εν λόγω πρόσωπο να είναι ασφαλισμένο στο ίδιο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα του ο εργοδότης.
9. Το άρθρο 14 παράγραφος 5α διευκρινίζει ότι το άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο i) του βασικού κανονισμού, στο οποίο ορίζεται ότι ο εργαζόμενος υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων του εργοδότη ή της επιχείρησης, εφαρμόζεται μόνο αν ο εργοδότης ή η επιχείρηση ασκεί συνήθως ουσιώδεις δραστηριότητες στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Σε αντίθετη περίπτωση, ο εργαζόμενος καλύπτεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται οι κύριες δραστηριότητες του εργοδότη ή της επιχείρησης ή το κέντρο των συμφερόντων του/της. Ο καθορισμός αυτός πραγματοποιείται σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 14 παράγραφοι 9 και 10 του κανονισμού εφαρμογής. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5α απαλείφεται ως περιττό λόγω των τροποποιήσεων του άρθρου 11 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού.
10. Στο άρθρο 14 προστίθεται η παράγραφος 12, ώστε να θεσπιστεί διάταξη σχετικά με τη σύγκρουση νόμων, προκειμένου να αντιμετωπίζονται καταστάσεις όπου το πρόσωπο που κατοικεί σε τρίτη χώρα εκτός του πεδίου εφαρμογής των κανονισμών ασκεί μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, ενώ καλύπτεται από τη νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας ενός από αυτά τα κράτη. Η τροποποίηση ορίζει ότι το εν λόγω πρόσωπο θα υπόκειται μόνο στη νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων της επιχείρησης ή του εργοδότη του ή το κέντρο των συμφερόντων των δραστηριοτήτων του.
11. Το άρθρο 15 παράγραφος 2 τροποποιείται ώστε να προβλέπει την έκδοση του φορητού εγγράφου A1 για τα μέλη προσωπικού πτήσης ή τα μέλη πληρώματος θαλάμου επιβατών που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού.
12. Το άρθρο 16 τροποποιείται με σκοπό να απλουστευθεί η διαδικασία για τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας σε περίπτωση απασχόλησης σε δύο ή

περισσότερα κράτη μέλη. Οι παράγραφοι 1 και 5 ορίζουν ότι ο εργοδότης μπορεί να κινήσει τη διαδικασία για λογαριασμό των εργαζομένων του και ότι ο εργοδότης πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με την απόφαση που λαμβάνεται ως προς την εφαρμοστέα νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας. Οι τροποποιήσεις της παραγράφου 2 προβλέπουν ότι ο φορέας του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο εργοδότης ενημερώνεται επίσης σχετικά με την απόφαση. Η τροποποίηση της παραγράφου 3 ορίζει ότι η υφιστάμενη διαδικασία, που περιλαμβάνει αρχικά έναν προσωρινό προσδιορισμό ο οποίος καθίσταται οριστικός μόνο αν κανένας άλλος οικείος φορέας δεν αμφισβητήσει την εν λόγω απόφαση εντός δύο μηνών, πρέπει να περιορίζεται στις περιπτώσεις όπου ο φορέας του τόπου κατοικίας προσδιορίζει ότι εφαρμόζεται η νομοθεσία άλλου κράτους μέλους.

13. Το άρθρο 19 τροποποιείται με σκοπό να ορίζεται ότι οι αρμόδιοι φορείς έχουν την υποχρέωση να ελέγχουν τις σχετικές πληροφορίες πριν από την έκδοση του φορητού εγγράφου A1 που προσδιορίζει την εφαρμοστέα νομοθεσία για τον κάτοχό του. Αυτό είναι σύμφωνο με τη νομολογία του Δικαστηρίου²⁹. Προβλέπει επίσης ότι οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης, οι υπηρεσίες επιθεώρησης εργασίας και οι φορολογικές και μεταναστευτικές αρχές έχουν το δικαίωμα να ανταλλάσσουν απευθείας πληροφορίες σχετικά με το καθεστώς κοινωνικής ασφάλειας των ενδιαφερομένων για τους σκοπούς της εξασφάλισης της συμμόρφωσης με τις νομικές υποχρεώσεις που συνδέονται με την απασχόληση, την υγεία, την ασφάλεια, τη μετανάστευση και τη φορολογία (λεπτομέρειες σχετικά με τις ανταλλαγές αυτές θα καθορίζονται με απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής). Η αρμόδια αρχή θα καλείται να παρέχει συγκεκριμένες και κατάλληλες πληροφορίες στα υποκείμενα των δεδομένων σχετικά με τους σκοπούς για τους οποίους τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία.
14. Στον τίτλο III, το κεφάλαιο 1 τροποποιείται ώστε να επεκταθεί η εφαρμογή του στις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας.
15. Το άρθρο 23, το άρθρο 24 παράγραφος 3, το άρθρο 28 παράγραφος 1 και τα άρθρα 31 και 32 τροποποιούνται ώστε να εξασφαλίζεται ότι εφαρμόζονται στις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας. Όσον αφορά τα ειδικά συστήματα για δημόσιους υπαλλήλους, αυτά θα πρέπει να παρατίθενται στο παράρτημα 2.
16. Στο άρθρο 43 παράγραφος 3 απαλείφεται το δεύτερο εδάφιο, το οποίο προβλέπει περιπτώσεις κατά τις οποίες η εθνική νομοθεσία αναγνωρίζει διαφορετικές αξίες στις περιόδους προαιρετικής υπαγωγής ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης και ο αρμόδιος φορέας δεν δύναται να καθορίσει το οφειλόμενο ποσό για τη συγκεκριμένη περίοδο. Η απαλοιφή αυτή αποτελεί συνέχει επανεξέτασης της Διοικητικής Επιτροπής, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτός ο κανόνας δεν είναι πλέον αναγκαίος.
17. Το άρθρο 55 παράγραφος 4 τροποποιείται προκειμένου να ενισχυθεί η διαδικασία ελέγχου που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο, καθιστώντας τις μηνιαίες εκθέσεις παρακολούθησης υποχρεωτικές.
18. Το άρθρο 55 παράγραφος 7 τροποποιείται για να προβλέπει ότι οι ισχύουσες διατάξεις σχετικά με την εξαγωγή των παροχών ανεργίας εφαρμόζονται, *mutatis*

mutandis, στην περίπτωση εξαγωγής βάσει του νέου άρθρου 64α του βασικού κανονισμού.

19. Το νέο άρθρο 55α προστίθεται σύμφωνα με το άρθρο 64α του βασικού κανονισμού, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους προηγούμενης ασφάλισης λαμβάνει όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την αξιολόγηση του δικαιώματος του ενδιαφερομένου σε παροχές ανεργίας.
20. Το άρθρο 56 τροποποιείται ώστε να αντικατοπτρίζει τις αλλαγές που εισάγονται στο άρθρο 65 του βασικού κανονισμού.
21. Το κεφάλαιο I του τίτλου IV μετονομάζεται ώστε να αντανakλάται το γεγονός ότι το κεφάλαιο αυτό εφαρμόζεται επίσης στις αποδόσεις των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας με βάση πραγματικές δαπάνες ή κατ' αποκοπή ποσά.
22. Η πρώτη περίπτωση του άρθρου 64 παράγραφος 1 τροποποιείται ώστε να βελτιωθεί η ακρίβεια της μεθόδου υπολογισμού της απόδοσης δαπανών βάσει κατ' αποκοπή ποσών μεταξύ των κρατών μελών, που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 και στα άρθρα 25 και 26 του βασικού κανονισμού, με την κατηγοριοποίηση των ατόμων 65 ετών και άνω σε τρεις διαφορετικές ηλικιακές ομάδες.
23. Το άρθρο 65 παράγραφος 1 σχετικά με την απόδοση των παροχών σε είδος βάσει κατ' αποκοπή ποσών τροποποιείται, ώστε να καταστεί σαφές ότι, εάν δεν είναι δυνατόν ένα κράτος μέλος να κοινοποιήσει το μέσο ετήσιο κόστος για συγκεκριμένο έτος εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, η Διοικητική Επιτροπή δύναται, κατόπιν αιτήματος, να συμφωνήσει ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί το μέσο ετήσιο κόστος που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα για το αμέσως προηγούμενο έτος. Η παρέκκλιση αυτή δεν μπορεί να χορηγηθεί για συναπτά έτη.
24. Το άρθρο 70 απαλείφεται κατόπιν των τροποποιήσεων του άρθρου 65 του βασικού κανονισμού, βάσει των οποίων καταργούνται οι κανόνες που αφορούν την απόδοση των παροχών ανεργίας σε πρώην μεθοριακούς εργαζομένους.
25. Στο άρθρο 73, οι παράγραφοι 1 και 2 τροποποιούνται και η παράγραφος 3 προστίθεται για να επεκταθεί η εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού στον διακανονισμό απαιτήσεων στις περιπτώσεις που προκύπτουν από αναδρομική αλλαγή της εφαρμοστέας νομοθεσίας. Επιπλέον, προστίθεται η παράγραφος 4 για να εξασφαλιστεί ότι η διαδικασία συμψηφισμού μεταξύ των φορέων δεν παρεμποδίζεται από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εθνική νομοθεσία. Δεδομένου ότι στο άρθρο 82 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού εφαρμογής ορίζεται ήδη πενταετής προθεσμία όσον αφορά τη διαδικασία είσπραξης, η παράγραφος 5 προστίθεται ώστε να προβλεφθεί ότι προθεσμία παραγραφής πέντε ετών εφαρμόζεται επίσης στη διαδικασία συμψηφισμού βάσει του άρθρου 73 με αναδρομικό υπολογισμό από την ημερομηνία κατά την οποία ξεκίνησε η διαδικασία για την επίλυση των διαφορών μεταξύ κρατών μελών που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 ή στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού εφαρμογής.
26. Τα μεν άρθρα 75 έως 82 και το άρθρο 84 τροποποιούνται, το δε άρθρο 85α προστίθεται, ώστε να επικαιροποιηθούν οι διαδικασίες είσπραξης που περιέχονται στο κεφάλαιο III του τίτλου V του κανονισμού εφαρμογής. Οι ισχύουσες διαδικασίες βασίζονται στις διαδικασίες που προβλέπονται στην οδηγία 2008/55/EK, η οποία έχει πλέον αντικατασταθεί με την οδηγία 2010/24/EE. Ειδικότερα, οι τροποποιήσεις

προβλέπουν τη χρήση ενός ενιαίου τίτλου για τη λήψη μέτρων επιβολής της νομοθεσίας, καθώς και τυποποιημένων διαδικασιών για τις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής και την κοινοποίηση τίτλων και αποφάσεων σχετικά με την απαίτηση.

27. Το άρθρο 75 τροποποιείται, ώστε να παρασχεθεί η νομική βάση προκειμένου τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τις ανταλλασσόμενες πληροφορίες στον τομέα που καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό, μεταξύ άλλων με σκοπό την αποτίμηση και την επιβολή φόρων και δασμών που προβλέπονται στην οδηγία 2010/24/ΕΕ. Επιπλέον, εισάγει νομική βάση για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών, χωρίς προηγούμενο αίτημα, σε περίπτωση απόδοσης των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.
28. Το άρθρο 76 τροποποιείται για να περιοριστεί η δυνατότητα των κρατών μελών να αρνηθούν την παροχή πληροφοριών που είναι χρήσιμες για την είσπραξη μιας απαίτησης.
29. Το άρθρο 77 τροποποιείται για να καθιερωθεί ενιαίο έντυπο κοινοποίησης. Η τροπολογία καθιστά επίσης σαφές ότι το αίτημα κοινοποίησης θα πρέπει να υποβάλλεται όταν το κράτος μέλος της αιτούσας αρχής/οντότητας δεν είναι σε θέση να προβεί το ίδιο στην κοινοποίηση σύμφωνα με τους κανόνες του, ή αν η κοινοποίηση από το κράτος αυτό θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσκολίες.
30. Το άρθρο 78 τροποποιείται για να θεσπιστούν εξαιρέσεις από την υποχρέωση των κρατών μελών να παρέχουν συνδρομή στο πλαίσιο μιας διαδικασίας είσπραξης, όταν είναι σαφές ότι δεν υπάρχουν προοπτικές πλήρους είσπραξης ή ότι η διαδικασία θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσκολίες.
31. Το άρθρο 79 τροποποιείται για να καθιερωθεί ενιαίος τίτλος για την εκτέλεση της είσπραξης, ικανός να αναγνωριστεί άμεσα σε άλλο κράτος μέλος. Η καθιέρωση ενιαίου τίτλου εκτέλεσης υποστηρίχθηκε σθεναρά από τους εκπροσώπους των κρατών μελών στη Διοικητική Επιτροπή³⁰.
32. Το άρθρο 80 τροποποιείται για να διευκρινιστούν οι περιστάσεις κατά τις οποίες η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση έχει τη δυνατότητα έκπτωσης των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από την είσπραξη της απαίτησης.
33. Το άρθρο 81 προσαρμόζει τις διατάξεις για την αμφισβήτηση, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τροποποιήσεις σχετικά με την κοινοποίηση και τον ενιαίο τίτλο εκτέλεσης.
34. Το άρθρο 82 τροποποιείται για να αποσαφηνιστεί ο χρόνος παραγραφής που ισχύει για τις αιτήσεις συνδρομής που αφορούν απαιτήσεις παλαιότερες των πέντε ετών.
35. Το άρθρο 84 τροποποιείται για να διευκρινίσει πότε ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει συνδρομή για την εφαρμογή συντηρητικών μέτρων. Επιπλέον, προβλέπει ότι το έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί για να επιτρέπει τη λήψη συντηρητικών μέτρων στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση.

30

Pacolet J. and De Wispelaere F., Recovery Procedures Report (Network Statistics FMSSFE: 2015)- εκδόθηκε σύμφωνα με τις υποχρεώσεις αναθεώρησης που προβλέπονται στο άρθρο 86 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009.

36. Το άρθρο 85 τροποποιείται προκειμένου να προστεθεί διάταξη η οποία να διευκρινίζει την υποχρέωση της αιτούσας αρχής να αποδώσει στην αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση τα έξοδα που συνδέονται με την είσπραξη και στα οποία έχει υποβληθεί, σε περίπτωση που τα εν λόγω έξοδα δεν είναι δυνατόν να ανακτηθούν από τον οφειλέτη ή να παρακρατηθούν από την αίτηση.
37. Το άρθρο 85α εισάγεται για να δοθεί η δυνατότητα στους υπαλλήλους της αιτούσας αρχής να συμμετέχουν στη διαδικασία είσπραξης εντός άλλου κράτους μέλους, εάν αυτό έχει συμφωνηθεί μεταξύ των αρχών και είναι σύμφωνο με τις ρυθμίσεις της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.
38. Το άρθρο 87 παράγραφος 6 τροποποιείται για να περιοριστεί η εξαίρεση από την αρχή της δωρεάν αμοιβαίας διοικητικής συνεργασίας που ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, με την κατάργηση της υποχρέωσης απόδοσης των δαπανών για ιατρικούς και διοικητικούς ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν από τον φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας, σε περίπτωση που ο φορέας χρησιμοποιεί τα πορίσματα των ελέγχων για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της νομοθεσίας του.
39. Το άρθρο 89 παράγραφος 3 απαλείφεται, αφού η εν λόγω διάταξη ενσωματώνεται πλέον στο άρθρο 75α του βασικού κανονισμού.
40. Το άρθρο 92 απαλείφεται ως συνέπεια των τροποποιήσεων που επιφέρονται στο άρθρο 88 του βασικού κανονισμού.
41. Το μεν άρθρο 93 τροποποιείται, το δε άρθρο 94α προστίθεται, ώστε να υπάρχει αναφορά στις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 87β του βασικού κανονισμού και στις ειδικές μεταβατικές διατάξεις για τον συντονισμό των παροχών ανεργίας όσον αφορά τους πρώην μεθοριακούς εργαζομένους.
42. Το άρθρο 96 τροποποιείται ώστε να προβλέπεται ότι για τους σκοπούς της μετατροπής νομισμάτων δυνάμει του άρθρου 107 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 «περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας»³¹, οι αρμόδιοι φορείς μπορούν να χρησιμοποιούν τις νομισματικές ισοτιμίες που δημοσιεύονται δυνάμει του άρθρου 90 του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 3

Το άρθρο αυτό καθορίζει την έναρξη ισχύος των νέων διατάξεων.

Παράρτημα

1. Το παράρτημα περιλαμβάνει τροποποιήσεις στα νυν παραρτήματα του βασικού κανονισμού. Τα παραρτήματα αυτά πρέπει να επικαιροποιούνται περιοδικά, ιδίως λόγω των αλλαγών στην εθνική νομοθεσία.
2. Το παράρτημα I του βασικού κανονισμού σχετικά με τις εξαιρέσεις από τον συντονισμό των οικογενειακών παροχών τροποποιείται για να αντανakλά τις αλλαγές στην εθνική νομοθεσία όσον αφορά τις προκαταβολές παροχών διατροφής

31

EE L 74 της 27.3.1972, σ. 1-83 (Ειδική έκδοση στην ελληνική γλώσσα: Κεφάλαιο 05 τόμος 001, σ. 138 - 211).

για τη Σλοβακία και τη Σουηδία, και τα ειδικά επιδόματα τοκετού και υιοθεσίας για την Ουγγαρία, τη Ρουμανία και τη Σουηδία.

3. Το παράρτημα II του βασικού κανονισμού σχετικά με διμερείς συμβάσεις τροποποιείται με σκοπό να διαγραφεί η μνεία «ΙΣΠΑΝΙΑ — ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ», αφού η ισχύς της συγκεκριμένης σύμβασης έχει λήξει.
4. Το παράρτημα III του βασικού κανονισμού τροποποιείται σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 10α: Οι εγγραφές για την Εσθονία, την Ισπανία, την Ιταλία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία και τις Κάτω Χώρες διαγράφονται, αφού έληξαν την 1η Μαΐου 2014. Επιπλέον, η Κροατία, η Φινλανδία και η Σουηδία διαγράφονται από το παράρτημα III κατόπιν δικού τους αιτήματος.
5. Στο παράρτημα IV του βασικού κανονισμού παρατίθενται τα κράτη μέλη που χορηγούν περισσότερα δικαιώματα στους συνταξιούχους που επιστρέφουν στο αρμόδιο κράτος μέλος. Το εν λόγω παράρτημα τροποποιείται ώστε να περιλαμβάνει την Εσθονία, τη Λιθουανία, τη Μάλτα, την Πορτογαλία, τη Ρουμανία, τη Σλοβακία, τη Φινλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, που επιθυμούν να παρέχουν πλήρη πρόσβαση σε παροχές ασθένειας σε είδος για συνταξιούχους που επιστρέφουν στα εν λόγω κράτη μέλη.
6. Το παράρτημα X του βασικού κανονισμού, το οποίο παραθέτει τις ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα, τροποποιείται ώστε να αντικατοπτρίζει τις αλλαγές στις εθνικές νομοθεσίες.

Ορισμένες εγγραφές διαγράφονται, δεδομένου ότι οι παροχές που παρατίθενται δεν ισχύουν πλέον (το τσεχικό κοινωνικό επίδομα, το εσθονικό επίδομα αναπηρίας ενηλίκων, το ουγγρικό επίδομα μεταφοράς, καθώς και η κρατική σύνταξη και το επίδομα συντήρησης που χορηγεί η Σλοβενία) ή η συγκεκριμένη παροχή έχει επαναπροσδιοριστεί και αποτελεί μέρος της εθνικής νομοθεσίας κοινωνικής πρόνοιας (η σλοβενική εισοδηματική στήριξη για συνταξιούχους).

Θα πρέπει να προστεθούν οι νεοεσπισθείσες παροχές που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 70 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού (το εσθονικό επίδομα κηδείας, το ρουμανικό κοινωνικό επίδομα για τους συνταξιούχους και το σκέλος που αφορά την κινητικότητα του επιδόματος προσωπικής ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου).

Δύο από τις τρέχουσες εγγραφές για τη Γερμανία και τη Σουηδία πρέπει να επικαιροποιηθούν, μετά την τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας.

7. Το παράρτημα XI του βασικού κανονισμού, το οποίο περιέχει ειδικές διατάξεις για την εφαρμογή της νομοθεσίας των κρατών μελών, πρέπει να επικαιροποιηθεί.

Η τροποποίηση της εγγραφής που αφορά τη Γερμανία αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι θα εφαρμόζεται το πλέον ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς στα πρόσωπα που λαμβάνουν παροχή γονικής άδειας.

Η τροποποίηση της εγγραφής που αφορά την Εσθονία παρέχει μια μέθοδο υπολογισμού της αναλογικής παροχής αναπηρίας σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού, που ορίζει ότι οι περίοδοι

κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν στην Εσθονία θα ληφθούν υπόψη από την ηλικία των 16 ετών έως την εμφάνιση της αναπηρίας.

Η τροποποίηση της εγγραφής που αφορά τις Κάτω Χώρες ορίζει ότι τα πρόσωπα που λαμβάνουν «ισοδύναμη σύνταξη», σύμφωνα με το παράρτημα XI σημείο 1 στοιχείο στ) της εν λόγω εγγραφής, και τα μέλη της οικογένειάς τους δικαιούνται, με βάση ισοδύναμη σύνταξη και στη συνέχεια με βάση την εκ του νόμου προβλεπόμενη σύνταξη γήρατος, να λαμβάνουν παροχές ασθένειας σε είδος στο κράτος μέλος κατοικίας με έξοδα των Κάτω Χωρών.

Προστίθενται δύο νέες εγγραφές για την Τσεχική Δημοκρατία και τη Σλοβακία σχετικά με την εφαρμογή της σύμβασης για την κοινωνική ασφάλιση, της 29ης Οκτωβρίου 1992, η οποία συνήφθη μετά τη διάλυση της Τσεχικής και Σλοβακικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας (η σύμβαση αναφέρεται ήδη στο παράρτημα II). Ο στόχος είναι να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες των νέων συνταξιοδοτικών συμπληρωμάτων τους που αφορούν αυτές τις ειδικές ιστορικές περιστάσεις.

Οι δύο πρώτες παράγραφοι της εγγραφής που αφορά τη Σουηδία θα πρέπει να απαλειφθούν ως συνέπεια της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-257/10, *Bergström*, EU:C:2011:839.

Οι παράγραφοι 1, 2 και 4 της εγγραφής που αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο τροποποιούνται ώστε να αντικατοπτρίζουν τις αλλαγές στην εθνική νομοθεσία.

8. Στον βασικό κανονισμό προστίθεται το νέο παράρτημα XII, στο οποίο θα παρατίθενται οι παροχές μακροχρόνιας φροντίδας που συντονίζονται βάσει του κεφαλαίου 1α, όπως αναφέρεται στο άρθρο 35α παράγραφος 3.
9. Στον βασικό κανονισμό προστίθεται το νέο παράρτημα XIII, στο οποίο θα παρατίθενται οι οικογενειακές παροχές σε χρήμα που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 68β.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ και την Ελβετία)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 48,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Από την 1η Μαΐου 2010 άρχισε να εφαρμόζεται ένα εκσυγχρονισμένο σύστημα συντονισμού της κοινωνικής ασφάλειας με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και (ΕΚ) αριθ. 987/2009.
- (2) Οι εν λόγω κανονισμοί επικαιροποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, με σκοπό να συμπληρωθούν, να αποσαφηνιστούν και να επικαιροποιηθούν ορισμένες διατάξεις τους, ιδίως στον τομέα του προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας και των παροχών ανεργίας, και να γίνουν τεχνικές προσαρμογές όσον αφορά τις αναφορές στην εθνική νομοθεσία που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα.
- (3) Από τις αξιολογήσεις και τις συζητήσεις στο πλαίσιο της Διοικητικής Επιτροπής για τον Συντονισμό των Συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης προέκυψε ότι στον τομέα των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας, των παροχών ανεργίας και των οικογενειακών παροχών η διαδικασία εκσυγχρονισμού θα πρέπει να συνεχιστεί.
- (4) Εξακολουθεί να έχει ουσιώδη σημασία οι κανόνες συντονισμού να συμβαδίζουν με το εξελισσόμενο νομικό και κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο λειτουργούν και να διευκολύνουν περαιτέρω την άσκηση των δικαιωμάτων των πολιτών, εξασφαλίζοντας,

32

ΕΕ C της , σ. .

ταυτόχρονα, νομική σαφήνεια, δίκαιη και ισότιμη κατανομή των οικονομικών επιβαρύνσεων μεταξύ των φορέων των εμπλεκόμενων κρατών μελών, καθώς και διοικητική απλούστευση και εκτελεστικότητα των κανόνων.

- (5) Είναι αναγκαίο να υπάρχει ασφάλεια δικαίου, δηλαδή να αποσαφηνιστεί ότι η πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών μετακινούμενων πολιτών σε παροχές κοινωνικής ασφάλισης στο κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να εξαρτάται από το αν αυτοί οι πολίτες έχουν το δικαίωμα νόμιμης διαμονής στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών³³. Για τους σκοπούς αυτούς, ένας οικονομικά μη ενεργός πολίτης θα πρέπει να διαχωρίζεται σαφώς από τον αιτούντα εργασία, στον οποίο το δικαίωμα διαμονής παρέχεται απευθείας από το άρθρο 45 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (6) Προς το παρόν, οι παροχές μακροχρόνιας φροντίδας δεν περιλαμβάνονται ρητώς στο υλικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, αλλά συντονίζονται ως παροχές ασθένειας, γεγονός που δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου τόσο στους φορείς όσο και στα πρόσωπα που ζητούν παροχές μακροχρόνιας φροντίδας. Είναι αναγκαίο να διαμορφωθεί, δυνάμει του κανονισμού, ένα σταθερό νομικό πλαίσιο που να είναι κατάλληλο για τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας και να περιλαμβάνει σαφή ορισμό των εν λόγω παροχών.
- (7) Για να διασφαλιστεί η σαφήνεια της ορολογίας που χρησιμοποιείται στο ενωσιακό δίκαιο, ο όρος «απόσπαση» θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο για την απόσπαση εργαζομένων κατά την έννοια της οδηγίας 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών³⁴. Επιπροσθέτως, για να επιτευχθεί συνέπεια ως προς τη μεταχείριση μισθωτών και μη μισθωτών, είναι αναγκαίο οι ειδικοί κανόνες για τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας στην περίπτωση εργαζομένων που αποσπώνται ή αποστέλλονται προσωρινά σε άλλο κράτος μέλος να εφαρμόζονται με συνέπεια τόσο στους μισθωτούς όσο και στους μη μισθωτούς.
- (8) Στον τομέα των παροχών ανεργίας, οι κανόνες σχετικά με τον συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης θα πρέπει να εφαρμόζονται ομοιόμορφα από όλα τα κράτη μέλη. Με εξαίρεση τους διασυννομιακούς εργαζομένους που αναφέρονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2, οι κανόνες για τον συνυπολογισμό των περιόδων με σκοπό τη θεμελίωση δικαιώματος σε παροχές ανεργίας θα πρέπει να υπόκεινται στην προϋπόθεση ότι ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει πολύ πρόσφατα τουλάχιστον τρεις μήνες ασφάλισης στο εν λόγω κράτος μέλος. Το προηγούμενως αρμόδιο κράτος μέλος θα πρέπει να καταστεί αρμόδιο για όλους τους ασφαλισμένους που δεν πληρούν τη συγκεκριμένη προϋπόθεση. Στην περίπτωση αυτή, η εγγραφή στις υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους της πλέον πρόσφατης ασφάλισης θα πρέπει να παράγει το ίδιο αποτέλεσμα με την εγγραφή στις υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους στο οποίο ο άνεργος ήταν προηγούμενως ασφαλισμένος.

33 EE L 158 της 30.4.2004, σ. 77.

34 EE L 18 της 21.1.1997, σ. 1.

- (9) Σε συνέχεια των συστάσεων που περιλαμβάνονται στην έκθεση του 2013 για την ιθαγένεια της ΕΕ³⁵, είναι αναγκαίο να επεκταθεί η ελάχιστη διάρκεια εξαγωγής των παροχών ανεργίας από τρεις σε έξι μήνες, ώστε, αφενός, να βελτιωθούν οι ευκαιρίες των ανέργων που μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος για να αναζητήσουν εργασία και οι ευκαιρίες τους για επανένταξη στην αγορά εργασίας και, αφετέρου, να αντιμετωπιστεί η αναντιστοιχία των δεξιοτήτων σε διασυνοριακό επίπεδο.
- (10) Είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η ισότιμη αντιμετώπιση των μεθοριακών και των διασυνοριακών εργαζομένων, με την εξασφάλιση ότι οι μεθοριακοί εργαζόμενοι λαμβάνουν παροχές ανεργίας από το κράτος μέλος της τελευταίας δραστηριότητας υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εργαστεί στο εν λόγω κράτος μέλος κατά τους τελευταίους τουλάχιστον δώδεκα μήνες.
- (11) Οι οικογενειακές παροχές που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων έχουν σχεδιαστεί για να ανταποκρίνονται στις ατομικές και προσωπικές ανάγκες του γονέα που υπόκειται στη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους και, ως εκ τούτου, είναι διακριτές από άλλες οικογενειακές παροχές, αφού έχουν σκοπό να αντισταθμίζουν την απώλεια εισοδήματος ή μισθού που υφίσταται ο γονέας κατά τη διάρκεια της περιόδου ανατροφής τέκνων και όχι μόνο να καλύπτουν τα γενικά έξοδα της οικογένειας.
- (12) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η έγκαιρη επικαιροποίηση του παρόντος κανονισμού με βάση τις εξελίξεις σε εθνικό επίπεδο, θα πρέπει να ανατεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την τροποποίηση των παραρτημάτων του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, να διεξάγει τις κατάλληλες διαβουλεύσεις και αυτές οι διαβουλεύσεις να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση της νομοθεσίας³⁶. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην εκπόνηση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα για τη βελτίωση της νομοθεσίας με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματική πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την εκπόνηση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (13) Για να υποστηριχθούν τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους να καταπολεμήσουν τις περιπτώσεις απάτης και σφάλματος κατά την εφαρμογή των κανόνων συντονισμού, είναι αναγκαίο να καθοριστεί μια περαιτέρω επιτρεπτική νομική βάση, ώστε να διευκολυνθεί η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζονται οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και (ΕΚ) αριθ. 987/2009. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα σε κάθε κράτος μέλος να συγκρίνει ανά τακτά χρονικά διαστήματα τα δεδομένα που τηρούνται από τους αρμόδιους φορείς του με τα δεδομένα που έχει στην κατοχή του άλλο κράτος μέλος, ώστε να εντοπίζονται σφάλματα ή ασυνέπειες που απαιτούν περαιτέρω διερεύνηση.
- (14) Για να προστατευθούν τα δικαιώματα που έχουν τα υποκείμενα των δεδομένων και, ταυτόχρονα, να διευκολύνεται το έννομο συμφέρον των κρατών μελών να

35 COM(2013) 269 final.

36 EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1–14.

συνεργάζονται για την επιβολή των νομικών υποχρεώσεων, είναι αναγκαίο, αφενός, να καθοριστούν σαφώς οι περιστάσεις κατά τις οποίες τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που ανταλλάσσονται δυνάμει των εν λόγω κανονισμών μπορούν να χρησιμοποιούνται για σκοπούς άλλους από τους σκοπούς της κοινωνικής ασφάλειας και, αφετέρου, να αποσαφηνιστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών να παρέχουν συγκεκριμένες και κατάλληλες πληροφορίες στα υποκείμενα των δεδομένων.

- (15) Προκειμένου να επιταχυνθεί η διαδικασία επαλήθευσης και ανάκλησης εγγράφων (ιδίως σχετικά με τη νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας που εφαρμόζεται στον κάτοχο του εγγράφου) σε περίπτωση απάτης και σφάλματος, είναι αναγκαίο να ενισχυθούν η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του εκδίδοντος φορέα και του φορέα που ζητεί την ανάκληση. Σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς την εγκυρότητα ενός εγγράφου ή την ορθότητα των δικαιολογητικών, ή εάν υπάρχει διάσταση απόψεων μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας, είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των ενδιαφερομένων οι οικείοι φορείς να καταλήγουν σε συμφωνία εντός εύλογου χρόνου.
- (16) Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και αποδοτική λειτουργία των κανόνων συντονισμού, είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστούν οι κανόνες για τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας όσον αφορά τους μισθωτούς που ασκούν την οικονομική τους δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, ώστε να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη ισότητα έναντι των όρων που εφαρμόζονται στα πρόσωπα που αποσπώνται ή αποστέλλονται για να ασκήσουν οικονομική δραστηριότητα σε ένα μόνο κράτος μέλος. Επιπλέον, οι κανόνες απόσπασης που προβλέπουν τη συνέχιση της εφαρμοστέας νομοθεσίας θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο σε πρόσωπα που είχαν προηγούμενη σύνδεση με το σύστημα κοινωνικής ασφάλειας του κράτους μέλους καταγωγής τους.
- (17) Θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι για την εφαρμογή των άρθρων 12 και 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή³⁷.
- (18) Εάν ένα κράτος μέλος δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει εμπρόθεσμα το μέσο ετήσιο κόστος ανά άτομο σε κάθε ηλικιακή ομάδα για συγκεκριμένο έτος αναφοράς, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί, εναλλακτικά, η δυνατότητα του κράτους μέλους να υποβάλει αιτήσεις για το εν λόγω έτος με βάση το μέσο ετήσιο κόστος για το αμέσως προηγούμενο έτος που είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα. Η απόδοση των δαπανών για παροχές σε είδος βάσει κατ' αποκοπή ποσών θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς τις πραγματικές δαπάνες. Ως εκ τούτου, η παρέκκλιση από την υποχρέωση κοινοποίησης θα πρέπει να υπόκειται στην έγκριση της Διοικητικής Επιτροπής και δεν θα πρέπει να χορηγείται για συναπτά έτη.
- (19) Με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-345/09, *van Delft και λοιποί*, EU:C:2010:610, και C-543/13 *Fischer-Lintjens*, EU:C:2015:359, είναι αναγκαίο να διευκολυνθούν οι αναδρομικές αλλαγές στην εφαρμοστέα νομοθεσία. Ως

εκ τούτου, η διαδικασία συμψηφισμού που εφαρμόζεται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η νομοθεσία ενός κράτους μέλους εφαρμόστηκε προσωρινά σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 πρέπει να επεκταθεί, ώστε να καλύπτει και άλλες περιπτώσεις που προκύπτουν από την αναδρομική αλλαγή της εφαρμοστέας νομοθεσίας. Επιπλέον, σε αυτό το πλαίσιο, είναι αναγκαίο να μην εφαρμόζονται αποκλίνουσες διατάξεις παραγραφής που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία, ώστε να εξασφαλίζεται ότι η αναδρομική διευθέτηση μεταξύ των φορέων δεν θα εμποδίζεται από ασυμβίβαστες προθεσμίες που ορίζονται στην εθνική νομοθεσία, ενώ την ίδια στιγμή θα ορίζεται ενιαία προθεσμία παραγραφής διάρκειας πέντε ετών υπολογιζόμενη αναδρομικά από την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας διαλόγου σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 6 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, για να εξασφαλίζεται ότι δεν θα ματαιώνεται αυτή η διαδικασία επίλυσης των διαφορών.

- (20) Η αποτελεσματική είσπραξη αποτελεί μέσο πρόληψης και αντιμετώπισης των περιπτώσεων κατάχρησης και απάτης, καθώς και τρόπο διασφάλισης της ομαλής λειτουργίας των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας. Οι διαδικασίες είσπραξης που προβλέπονται στο κεφάλαιο III του τίτλου IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 βασίζονται στις διαδικασίες και τους κανόνες που ορίζονται στην οδηγία 2008/55/ΕΚ, της 26ης Μαΐου 2008, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα³⁸. Η εν λόγω οδηγία αντικαταστάθηκε με την οδηγία 2010/24/ΕΕ περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα³⁹, με την οποία καθιερώθηκαν ένας ενιαίος τίτλος που θα χρησιμοποιείται για τη λήψη μέτρων επιβολής και ένα τυποποιημένο έντυπο για την κοινοποίηση τίτλων και αποφάσεων σχετικών με τις απαιτήσεις. Κατά την αναθεώρηση από τη Διοικητική Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 86 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009, τα περισσότερα κράτη μέλη θεώρησαν ότι εμφανίζει πλεονεκτήματα η χρησιμοποίηση ενιαίου τίτλου επιβολής παρόμοιου με εκείνον που προβλέπεται στην οδηγία 2010/24/ΕΕ. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο οι κανόνες αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων κοινωνικής ασφάλισης να αντικατοπτρίζουν τα νέα μέτρα της οδηγίας 2010/24/ΕΕ, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότερη είσπραξη και η ομαλή λειτουργία των κανόνων συντονισμού.
- (21) Για να ληφθούν υπόψη οι νομοθετικές αλλαγές σε ορισμένα κράτη μέλη και για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου των ενδιαφερομένων, τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 πρέπει να προσαρμοστούν,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 τροποποιείται ως εξής:

1. Στην αιτιολογική σκέψη 2 προστίθεται η ακόλουθη δεύτερη περίοδος:

38 EE L 150 της 10.6.2008, σ. 28.

39 EE L 84 της 31.3.2010, σ. 1.

«Το άρθρο 21 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέχει σε κάθε πολίτη της Ένωσης το δικαίωμα να κυκλοφορεί ελεύθερα, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις Συνθήκες και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους.»

2. Στην αιτιολογική σκέψη 5, μετά τη φράση «των ενδιαφερομένων προσώπων, δυνάμει των διαφόρων εθνικών νομοθεσιών» προστίθενται τα εξής:

«, με την επιφύλαξη των όρων που διέπουν την πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών μετακινούμενων πολιτών της ΕΕ σε ορισμένες παροχές κοινωνικής ασφάλισης στο κράτος μέλος υποδοχής, όρων οι οποίοι προβλέπονται στην οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών⁴⁰.»

3. Μετά την αιτιολογική σκέψη 5, προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«(5α) Το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να εξαρτούν την πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών πολιτών σε παροχές κοινωνικής ασφάλισης στο κράτος μέλος υποδοχής, οι οποίες δεν συνιστούν παροχές κοινωνικής πρόνοιας κατά την έννοια της οδηγίας 2004/38/EK, από δικαίωμα νόμιμης διαμονής κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας. Η επαλήθευση του σύννομου χαρακτήρα του δικαιώματος διαμονής θα πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2004/38/EK. Για τους σκοπούς αυτούς, ένας οικονομικά μη ενεργός πολίτης θα πρέπει να διαχωρίζεται σαφώς από τον αιτούντα εργασία, στον οποίο το δικαίωμα διαμονής παρέχεται απευθείας από το άρθρο 45 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να βελτιωθεί η νομική σαφήνεια για τους πολίτες και τους φορείς, είναι αναγκαίο να κωδικοποιηθεί η εν λόγω νομολογία.

(5β) Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι οικονομικά μη ενεργοί μετακινούμενοι πολίτες της ΕΕ δεν εμποδίζονται από την πλήρωση του όρου να διαθέτουν πλήρη ασφαλιστική κάλυψη ασθένειας στο κράτος μέλος υποδοχής, όπως ορίζεται στην οδηγία 2004/38/EK. Αυτό ενδέχεται να συνεπάγεται ότι οι εν λόγω πολίτες θα επιτρέπεται να καταβάλλουν εισφορές κατά τρόπο αναλογικό σε ένα σύστημα για την κάλυψη ασθένειας στο κράτος μέλος της συνήθους κατοικίας τους.

(5γ) Κατά παρέκκλιση από τους περιορισμούς του δικαιώματος ίσης μεταχείρισης για τους οικονομικά μη ενεργούς πολίτες, περιορισμούς που απορρέουν από την οδηγία 2004/38/EK ή βάσει άλλων διατάξεων του ενωσιακού δικαίου, καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να περιορίζει τα θεμελιώδη δικαιώματα που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το δικαίωμα στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια (άρθρο 1), το δικαίωμα στη ζωή (άρθρο 2) και το δικαίωμα στην προστασία της υγείας (άρθρο 35).»

4. Στην αιτιολογική σκέψη 18β, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

40

EE L 158 της 30.4.2004, σ. 77.

«Στο παράρτημα III τμήμα FTL του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 965/2012 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2012, για τον καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά τις πτητικές λειτουργίες δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 216/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 83/2014 της Επιτροπής, της 29ης Ιανουαρίου 2014, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 965/2012 για τον καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά τις πτητικές λειτουργίες σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 216/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴¹, ως «έδρα βάσης» για τα μέλη προσωπικού πτήσης και τα μέλη πληρώματος θαλάμου επιβατών νοείται ο τόπος που ορίζει ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκάφους για μέλος του πληρώματος από τον οποίο το μέλος του πληρώματος κανονικά αρχίζει και περατώνει μια περίοδο υπηρεσίας ή σειρά περιόδων υπηρεσίας και στον οποίο, υπό κανονικές συνθήκες, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκάφους δεν είναι υπεύθυνος για την παροχή καταλύματος στο συγκεκριμένο μέλος πληρώματος.»

5. Η αιτιολογική σκέψη 24 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(24) Οι παροχές μακροχρόνιας φροντίδας για τους ασφαλισμένους και τα μέλη των οικογενειών τους πρέπει να συντονίζονται σύμφωνα με ειδικούς κανόνες οι οποίοι, καταρχήν, συνάδουν με τους κανόνες που εφαρμόζονται για τις παροχές ασθένειας, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου. Είναι επίσης απαραίτητο να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις σε περίπτωση συρροής παροχών μακροχρόνιας φροντίδας σε είδος και σε χρήμα.»

6. Μετά την αιτιολογική σκέψη 35, προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«(35α) Οι οικογενειακές παροχές σε χρήμα που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων συνιστούν ατομικά δικαιώματα τα οποία είναι προσωποπαγή για τον γονέα ο οποίος υπάγεται στη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους. Οι εν λόγω οικογενειακές παροχές, λόγω της ιδιαίτερης φύσης τους, θα πρέπει να παρατίθενται στο μέρος I του παραρτήματος XIII του παρόντος κανονισμού και να προορίζονται αποκλειστικά για τον οικείο γονέα. Το δευτερευόντως αρμόδιο κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να μην εφαρμόσει στις συγκεκριμένες παροχές τους κανόνες προτεραιότητας σε περίπτωση συρροής δικαιωμάτων για οικογενειακές παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας των μελών της οικογένειας. Όταν ένα κράτος μέλος επιλέγει να μην εφαρμόσει τους κανόνες προτεραιότητας, πρέπει να το πράττει με συνέπεια σε όλους τους δικαιούχους που βρίσκονται σε ανάλογη κατάσταση και να περιλαμβάνεται στο μέρος II του παραρτήματος XIII.»

7. Μετά την αιτιολογική σκέψη 39, προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«(39α) Το σχετικό κεκτημένο της ΕΕ για την προστασία δεδομένων, και ιδίως ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 679/2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων)⁴², εφαρμόζεται στην

41 EE L 28 της 31.1.2014, σ. 17.

42 EE L 119 της 4.5.2016, σ. 1–88.

επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»

8. Μετά την αιτιολογική σκέψη 45, προστίθενται οι ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις:

«(46) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η έγκαιρη επικαιροποίηση του παρόντος κανονισμού με βάση τις εξελίξεις σε εθνικό επίπεδο, θα πρέπει να ανατεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την τροποποίηση των παραρτημάτων του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, να διεξάγει τις κατάλληλες διαβουλεύσεις και αυτές οι διαβουλεύσεις να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁴³. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην εκπόνηση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα για τη βελτίωση της νομοθεσίας με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματική πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την εκπόνηση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

(47) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 8), την ελευθερία του επαγγέλματος και το δικαίωμα προς εργασία (άρθρο 15), το δικαίωμα ιδιοκτησίας (άρθρο 17), το δικαίωμα στην απαγόρευση των διακρίσεων (άρθρο 21), τα δικαιώματα του παιδιού (άρθρο 24), τα δικαιώματα των ηλικιωμένων (άρθρο 25), την ένταξη των ατόμων με αναπηρίες (άρθρο 26), το δικαίωμα στην οικογενειακή ζωή και την επαγγελματική ζωή (άρθρο 33), το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση και κοινωνική αρωγή (άρθρο 34), το δικαίωμα στην προστασία της υγείας (άρθρο 35) και το δικαίωμα στην ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής (άρθρο 45), και πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και τις εν λόγω αρχές.

(48) Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν περιορίζει τα αυτοτελή δικαιώματα και υποχρεώσεις που αναγνωρίζονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα δικαιώματα του ανθρώπου, και ιδίως το δικαίωμα στη ζωή (άρθρο 2), το δικαίωμα προστασίας από απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση (άρθρο 3), το δικαίωμα στην προστασία της ιδιοκτησίας (άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου) και το δικαίωμα στην απαγόρευση των διακρίσεων (άρθρο 14), και ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και τις εν λόγω υποχρεώσεις.»

9. Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

- α) Στο στοιχείο γ), η φράση «τίτλο ΙΙΙ κεφάλαια 1 και 3» αντικαθίσταται από τη φράση «τίτλο ΙΙΙ κεφάλαια 1, 1α και 3».

- β) Στο στοιχείο θ) παράγραφος 1 σημείο ii), μετά τη φράση «τίτλο III κεφάλαιο 1, για τις παροχές ασθένειας, τις παροχές μητρότητας και τις ισοδύναμες παροχές πατρότητας» προστίθεται η φράση «και κεφάλαιο 1α σχετικά με τις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας».
- γ) Στο στοιχείο κβα) σημείο i), μετά τη φράση «τίτλου III κεφάλαιο 1 (παροχές ασθένειας, παροχές μητρότητας και ισοδύναμες παροχές πατρότητας)» προστίθεται η φράση «και κεφάλαιο 1α (παροχές μακροχρόνιας φροντίδας)», και απαλείφεται η τελευταία περίοδος.
- δ) Μετά το στοιχείο κβα), προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:
- «κββ) «παροχές μακροχρόνιας φροντίδας»: κάθε παροχή σε είδος, σε χρήμα ή σε συνδυασμό και των δύο, για πρόσωπα τα οποία, επί μεγάλο χρονικό διάστημα, λόγω γήρατος, αναπηρίας, ασθένειας ή μειωμένης ικανότητας, χρειάζονται σημαντική βοήθεια από άλλο πρόσωπο ή πρόσωπα προκειμένου να εκτελούν βασικές καθημερινές δραστηριότητες, όπως για να διατηρήσουν την προσωπική τους αυτονομία· οι παροχές αυτές περιλαμβάνουν παροχές που χορηγούνται στο πρόσωπο ή για το πρόσωπο που παρέχει την εν λόγω βοήθεια·»
10. Στο άρθρο 3 παράγραφος 1, μετά το στοιχείο β) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:
- «βα) παροχές μακροχρόνιας φροντίδας·»
11. Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4

Ίση μεταχείριση

1. Αν δεν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό, τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα και υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις που απορρέουν από τη νομοθεσία κάθε κράτους μέλους για τους υπηκόους του.
2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει η πρόσβαση των οικονομικά μη ενεργών προσώπων που κατοικούν στο εν λόγω κράτος μέλος στις παροχές κοινωνικής ασφάλισης που χορηγεί να εξαρτάται από την τήρηση των όρων για τη χορήγηση του δικαιώματος νόμιμης διαμονής που προβλέπεται στην οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών⁴⁴.»
12. Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:
- α) Στην παράγραφο 2, η φράση «παροχές ασθένειας σε χρήμα που καλύπτουν περίθαλψη απεριόριστου διαρκείας» αντικαθίσταται από τη φράση «παροχές μακροχρόνιας φροντίδας σε χρήμα».

β) Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Δραστηριότητα μέλους προσωπικού πτήσης ή μέλους πληρώματος θαλάμου επιβατών που εκτελεί υπηρεσίες αερομεταφοράς επιβατών ή φορτίου θεωρείται δραστηριότητα που ασκείται αποκλειστικά στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η έδρα βάσης, όπως ορίζεται στο παράρτημα III τμήμα FTL του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 965/2012 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2012, για καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά τις πτητικές λειτουργίες δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 216/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 83/2014 της Επιτροπής, της 29ης Ιανουαρίου 2014⁴⁵.»

13. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

Ειδικοί κανόνες

1. Πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί, κατά την έννοια της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών⁴⁶, ή έχει αποσταλεί από τον εν λόγω εργοδότη σε άλλο κράτος μέλος για να εκτελέσει εργασία για λογαριασμό του εν λόγω εργοδότη, εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι η προβλεπόμενη διάρκεια της εργασίας δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες και ότι το πρόσωπο αυτό δεν έχει αποσπαστεί ή αποσταλεί προς αντικατάσταση άλλου μισθωτού ή μη μισθωτού που είχε προηγουμένως αποσπαστεί ή αποσταλεί κατά την έννοια του παρόντος άρθρου.

2. Πρόσωπο που ασκεί κανονικά μη μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος και το οποίο μεταβαίνει για να ασκήσει παρόμοια δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι η προβλεπόμενη διάρκεια της δραστηριότητας αυτής δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες και ότι το εν λόγω πρόσωπο δεν αντικαθιστά άλλον αποσπασμένο μισθωτό ή μη μισθωτό.»

14. Στο άρθρο 13, μετά την παράγραφο 4 προστίθεται η εξής παράγραφος 4α:

«4α. Πρόσωπο το οποίο λαμβάνει παροχές ανεργίας σε χρήμα από ένα κράτος μέλος και το οποίο ασκεί ταυτόχρονα μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους που χορηγεί την παροχή ανεργίας.»

15. Στο άρθρο 32 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Όταν ένα μέλος της οικογένειας έχει παράγωγο δικαίωμα σε παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία περισσότερων του ενός κρατών μελών, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες προτεραιότητας:

⁴⁵ ΕΕ L 28 της 31.1.2014, σ. 17.

⁴⁶ ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1.

- α) εάν πρόκειται για δικαιώματα που αποκτώνται σε άλλη βάση, η σειρά προτεραιότητας είναι η εξής:
- i) δικαιώματα που αποκτώνται λόγω της άσκησης μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας από τον ασφαλισμένο·
 - ii) δικαιώματα που αποκτώνται βάσει της σύνταξης του ασφαλισμένου·
 - iii) δικαιώματα που αποκτώνται βάσει της κατοικίας του ασφαλισμένου·
- β) εάν πρόκειται για παράγωγα δικαιώματα που αποκτώνται στην ίδια βάση, η σειρά προτεραιότητας καθορίζεται βάσει του τόπου κατοικίας του μέλους της οικογένειας ως επικουρικού κριτηρίου·
- γ) σε περίπτωση που είναι αδύνατο να καθοριστεί η σειρά προτεραιότητας με βάση τα προαναφερόμενα κριτήρια, εφαρμόζεται, ως τελευταίο κριτήριο, η μεγαλύτερη περίοδος ασφάλισης του ασφαλισμένου στο πλαίσιο εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος.»
16. Το άρθρο 34 απαλείφεται.
17. Μετά το άρθρο 35 παρεμβάλλεται το ακόλουθο κεφάλαιο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1α

Παροχές μακροχρόνιας φροντίδας

Άρθρο 35α

Γενικές διατάξεις

1. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, τα άρθρα 17 έως 32 εφαρμόζονται, *mutatis mutandis*, στις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας.
2. Η Διοικητική Επιτροπή καταρτίζει λεπτομερή κατάλογο των παροχών μακροχρόνιας φροντίδας που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 1 στοιχείο κββ) του παρόντος κανονισμού, στον οποίο προσδιορίζονται οι παροχές σε είδος και οι παροχές σε χρήμα.
3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν παροχές μακροχρόνιας φροντίδας σε χρήμα σύμφωνα με τα άλλα κεφάλαια του τίτλου III, εάν οι παροχές και οι ειδικοί όροι στους οποίους υπόκεινται παρατίθενται στο παράρτημα XII, και με την προϋπόθεση ότι το αποτέλεσμα του συντονισμού είναι τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκό για τους δικαιούχους με το αποτέλεσμα που θα επιτυγχανόταν αν η παροχή συντονιζόταν σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο.

Άρθρο 35β

Συρροή παροχών μακροχρόνιας φροντίδας

1. Εάν ο δικαιούχος παροχών μακροχρόνιας φροντίδας σε χρήμα οι οποίες χορηγούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους λαμβάνει, ταυτόχρονα και δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου, παροχές μακροχρόνιας φροντίδας

σε είδος από τον φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής άλλου κράτους μέλους, και ένας φορέας στο πρώτο κράτος μέλος καλείται επίσης να αποδώσει το κόστος των εν λόγω παροχών σε είδος δυνάμει του άρθρου 35γ, εφαρμόζεται η γενική διάταξη του άρθρου 10 για το απαράδεκτο της συρροής παροχών, με τον ακόλουθο μόνο περιορισμό: το ποσό των παροχών σε χρήμα μειώνεται κατά το αποδοτέο ποσό για τις παροχές σε είδος που είναι απαιτητές σύμφωνα με το άρθρο 35γ από τον φορέα του πρώτου κράτους μέλους.

2. Δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να συμφωνήσουν διαφορετικά ή συμπληρωματικά μέτρα, τα οποία όμως δεν θα είναι λιγότερο ευνοϊκά για τους ενδιαφερομένους από τις αρχές που διατυπώνονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 35γ

Απόδοση μεταξύ φορέων

1. Το άρθρο 35 εφαρμόζεται, *mutatis mutandis*, στις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας.
 2. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο αρμόδιος φορέας δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου δεν προβλέπει παροχές μακροχρόνιας φροντίδας σε είδος, ο φορέας που είναι ή θα ήταν αρμόδιος στο εν λόγω κράτος μέλος δυνάμει του κεφαλαίου 1 για την απόδοση των παροχών ασθένειας σε είδος που χορηγούνται σε άλλο κράτος μέλος θεωρείται ότι είναι ο αρμόδιος φορέας και σύμφωνα με το κεφάλαιο 1α.»
18. Στο άρθρο 50 παράγραφος 2, η φράση «άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή β)» αντικαθίσταται από τη φράση «άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο β)».
19. Το άρθρο 61 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 61

Ειδικοί κανόνες για τον συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης, μισθωτής δραστηριότητας ή μη μισθωτής δραστηριότητας

1. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2, η εφαρμογή του άρθρου 6 συναρτάται από την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει πραγματοποιήσει πολύ πρόσφατα περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών ασφάλισης, μισθωτής δραστηριότητας ή μη μισθωτής δραστηριότητας σύμφωνα με τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας ζητούνται οι παροχές.
2. Όταν ο άνεργος δεν πληροί τους όρους για τον συνυπολογισμό των περιόδων σύμφωνα με την παράγραφο 1, επειδή η συνολική διάρκεια των περιόδων ασφάλισης, μισθωτής δραστηριότητας ή μη μισθωτής δραστηριότητας που έχει πραγματοποιήσει πολύ πρόσφατα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος είναι μικρότερη από τρεις μήνες, το πρόσωπο αυτό δικαιούται παροχές ανεργίας σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο είχε προηγουμένως πραγματοποιήσει τέτοιες περιόδους υπό τους όρους και με την επιφύλαξη των περιορισμών που προβλέπονται στο άρθρο 64α.»

20. Το άρθρο 64 τροποποιείται ως εξής:

- α) Στην παράγραφο 1 στοιχείο γ), η λέξη «τριών» αντικαθίσταται με τη λέξη «έξι» και η φράση «η περίοδος τριών μηνών δύναται να παρατείνεται από την αρμόδια υπηρεσία ή φορέα έως έξι μήνες κατ' ανώτατο όριο» αντικαθίσταται με τη φράση «η περίοδος έξι μηνών δύναται να παρατείνεται από την αρμόδια υπηρεσία ή φορέα έως το τέλος της περιόδου κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο έχει δικαίωμα σε παροχές».
- β) Στην παράγραφο 3, η λέξη «τρεις» αντικαθίσταται με τη λέξη «έξι» και η φράση «έξι μήνες κατ' ανώτατο όριο» αντικαθίσταται με τη φράση «το τέλος της περιόδου κατά την οποία παρέχεται το δικαίωμα σε παροχές».

21. Μετά το άρθρο 64, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 64α:

«Άρθρο 64α

Ειδικοί κανόνες για τους άνεργους οι οποίοι μετακινούνται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να πληρούν τους όρους του άρθρου 61 παράγραφος 1 και του άρθρου 64

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 61 παράγραφος 2, το κράτος μέλος στη νομοθεσία του οποίου υπαγόταν προηγουμένως ο άνεργος καθίσταται αρμόδιο για την καταβολή των παροχών ανεργίας. Οι εν λόγω παροχές βαρύνουν τον αρμόδιο φορέα για την περίοδο που ορίζεται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 στοιχείο γ), εάν ο άνεργος τίθεται στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης του κράτους μέλους της πλέον πρόσφατης ασφάλισης και τηρεί τους όρους που προβλέπονται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους. Το άρθρο 64 παράγραφοι 2 έως 4 εφαρμόζεται *mutatis mutandis*.»

22. Το άρθρο 65 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 65

Άνεργοι οι οποίοι κατοικούσαν σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος

1. Ο άνεργος ο οποίος, κατά την τελευταία μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητά του, κατοικούσε σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος τίθεται στη διάθεση του προηγούμενου εργοδότη του ή των υπηρεσιών απασχόλησης του αρμόδιου κράτους μέλους. Το εν λόγω πρόσωπο λαμβάνει παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους, ως εάν κατοικούσε σε αυτό το κράτος μέλος. Οι παροχές αυτές χορηγούνται από τον φορέα του αρμόδιου κράτους μέλους.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, ο πλήρως άνεργος ο οποίος, κατά την τελευταία μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητά του, κατοικούσε σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος και ο οποίος δεν είχε πραγματοποιήσει τουλάχιστον 12 μήνες ασφάλισης ανεργίας αποκλειστικά σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους τίθεται στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης του κράτους μέλους κατοικίας. Το εν λόγω πρόσωπο λαμβάνει παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας, ως εάν είχε πραγματοποιήσει όλες τις περιόδους ασφάλισης σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους. Οι

παροχές αυτές χορηγούνται από τον φορέα του κράτους μέλους κατοικίας. Εναλλακτικά, ο πλήρως άνεργος που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο, ο οποίος θα δικαιούνταν παροχές ανεργίας μόνο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους εάν κατοικούσε εκεί, μπορεί αντ' αυτού να επιλέξει να τεθεί στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης του εν λόγω κράτους μέλους και να λαμβάνει παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους ως εάν κατοικούσε σε αυτό.

3. Εάν ο πλήρως άνεργος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή 2 δεν επιθυμεί να τεθεί ή να παραμείνει στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης του αρμόδιου κράτους μέλους μετά την εγγραφή του σ' αυτές και επιθυμεί να αναζητήσει εργασία στο κράτος μέλος κατοικίας ή στο κράτος μέλος της τελευταίας δραστηριότητας, εφαρμόζεται, *mutatis mutandis*, το άρθρο 64, με εξαίρεση την παράγραφο 1 στοιχείο α) του εν λόγω άρθρου. Ο αρμόδιος φορέας μπορεί να παρατείνει την περίοδο που αναφέρεται στην πρώτη περίοδο του άρθρου 64 παράγραφος 1 στοιχείο γ) έως το τέλος της περιόδου κατά την οποία παρέχεται το δικαίωμα για παροχές.

4. Ο πλήρως άνεργος που αναφέρεται στο παρόν άρθρο μπορεί να τεθεί στη διάθεση όχι μόνο των υπηρεσιών απασχόλησης του αρμόδιου κράτους μέλους αλλά και των υπηρεσιών απασχόλησης του άλλου κράτους μέλους.

5. Οι παράγραφοι 2 έως 4 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε μερικώς ή περιοδικώς ανέργους.»

23. Μετά το άρθρο 68α παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 68β

Ειδικές διατάξεις για οικογενειακές παροχές σε χρήμα που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων

1. Οι οικογενειακές παροχές σε χρήμα που προορίζονται να αντικαταστήσουν εισόδημα κατά τη διάρκεια των περιόδων ανατροφής τέκνων και οι οποίες παρατίθενται στο μέρος 1 του παραρτήματος XIII χορηγούνται αποκλειστικά στο πρόσωπο που υπάγεται στη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους, και δεν υφίσταται παράγωγο δικαίωμα των μελών της οικογένειάς του επί των εν λόγω παροχών. Το άρθρο 68α του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζεται στις εν λόγω παροχές ούτε ο αρμόδιος φορέας υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη αίτηση η οποία υποβάλλεται από τον άλλο γονέα, από πρόσωπο εξομοιούμενο με γονέα ή από φορέα που ασκεί την κηδεμονία του τέκνου ή των τέκνων σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 68 παράγραφος 2, στην περίπτωση συρροής δικαιωμάτων βάσει συγκρουόμενης νομοθεσίας ή συγκρουόμενων νομοθεσιών, ένα κράτος μέλος μπορεί να χορηγήσει την οικογενειακή παροχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξ ολοκλήρου σε δικαιούχο ανεξάρτητα από το ποσό που προβλέπεται στην πρώτη νομοθεσία. Τα κράτη μέλη που επιλέγουν να εφαρμόσουν την εν λόγω παρέκκλιση παρατίθενται στο μέρος 2 του παραρτήματος XIII με μνεία της οικογενειακής παροχής για την οποία εφαρμόζεται η παρέκκλιση.»

24. Μετά το άρθρο 75, κάτω από τον Τίτλο V «ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 75α:

«Άρθρο 75α

Υποχρεώσεις των αρμόδιων αρχών

1. Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε οι φορείς τους να είναι ενημερωμένοι και να εφαρμόζουν το σύνολο των νομοθετικών ή άλλων διατάξεων, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων της Διοικητικής Επιτροπής, στους τομείς και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπουν ο παρών κανονισμός και ο κανονισμός εφαρμογής.
2. Για να εξασφαλιστεί ο ορθός προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας, οι αρμόδιες αρχές προάγουν τη συνεργασία μεταξύ των φορέων και των επιθεωρήσεων εργασίας στα οικεία κράτη μέλη.»

25. Μετά το άρθρο 76 προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 76α:

«Άρθρο 76α

Εξουσία έκδοσης εκτελεστικών πράξεων

1. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις στις οποίες θα καθορίζονται οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται προκειμένου να εξασφαλίζονται ενιαίοι όροι για την εφαρμογή των άρθρων 12 και 13 του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω πράξεις θεσπίζουν τυποποιημένη διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιών για:
 - την έκδοση, τον μορφότυπο και το περιεχόμενο του φορητού εγγράφου που πιστοποιεί τη νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας που εφαρμόζεται στον κάτοχό του,
 - τον προσδιορισμό των περιπτώσεων στις οποίες εκδίδεται το έγγραφο,
 - τα στοιχεία που πρέπει να επαληθεύονται πριν από την έκδοση του εγγράφου,
 - την ανάκληση του εγγράφου όταν η ακρίβεια και η εγκυρότητά του αμφισβητούνται από τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους απασχόλησης.
2. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011⁴⁷.
3. Η Επιτροπή επικουρείται από τη Διοικητική Επιτροπή, η οποία συνιστά επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.»

26. Προστίθεται το άρθρο 87β ως εξής:

47

EE L 55 της 28.2.2011, σ. 13–18.

Μεταβατική διάταξη για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) xxxx⁴⁸

1. Δεν αποκτώνται δικαιώματα δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) xxxx για την περίοδο πριν από την ημερομηνία εφαρμογής του.
 2. Κάθε περίοδος ασφάλισης και, κατά περίπτωση, κάθε περίοδος μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας ή κατοικίας, η οποία πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους πριν από [ημερομηνία εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) xxxx] στο οικείο κράτος μέλος λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων που αποκτώνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
 3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, ένα δικαίωμα αποκτάται δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) xxxx ακόμη και εάν αναφέρεται σε γεγονός που συνέβη πριν από την ημερομηνία εφαρμογής του στο οικείο κράτος μέλος.
 4. Τα άρθρα 61, 64 και 65 του παρόντος κανονισμού που βρίσκονται σε ισχύ πριν από [ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) xxxx] εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις παροχές ανεργίας που χορηγούνται σε πρόσωπα των οποίων η ανεργία άρχισε πριν από την εν λόγω ημερομηνία.»
27. Το άρθρο 88 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 88

Ανάθεση εξουσίας για την επικαιροποίηση των παραρτημάτων

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 88α, για να τροποποιεί περιοδικά τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής κατόπιν αιτήματος της Διοικητικής Επιτροπής.

Άρθρο 88α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων υπό τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 88 ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από [ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) xxxx].
3. Η ανάθεση της εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 88 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Παράγει αποτελέσματα από την επομένη της δημοσίευσής της *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σ' αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.

48

[Θα συμπληρωθεί].

4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση της νομοθεσίας.

5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει την κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 88 αρχίζει να ισχύει μόνο αν δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»

28. Τα παραρτήματα I, II, III, IV και V τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

29. Τα παραρτήματα XII και XIII προστίθενται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 987/2009 τροποποιείται ως εξής:

1. Μετά την αιτιολογική σκέψη 18 προστίθεται η ακόλουθη αιτιολογική σκέψη:

«(18α) Απαιτούνται ειδικοί κανόνες και διαδικασίες για την απόδοση του κόστους των παροχών που βαρύνουν το κράτος μέλος κατοικίας, όταν οι ενδιαφερόμενοι είναι ασφαλισμένοι σε άλλο κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη που πρέπει να λάβουν απόδοση των δαπανών βάσει κατ' αποκοπή ποσών θα πρέπει να κοινοποιούν το μέσο ετήσιο κόστος ανά πρόσωπο εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, ώστε να καθιστούν εφικτή την απόδοση των δαπανών το συντομότερο δυνατόν. Εάν ένα κράτος μέλος δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει εμπρόθεσμα το μέσο ετήσιο κόστος ανά άτομο σε κάθε ηλικιακή ομάδα για συγκεκριμένο έτος αναφοράς, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί, εναλλακτικά, η δυνατότητα του κράτους μέλους να υποβάλει αιτήσεις για το εν λόγω έτος με βάση το μέσο ετήσιο κόστος που είχε δημοσιευθεί προηγουμένως στην *Επίσημη Εφημερίδα*. Η απόδοση των δαπανών για παροχές σε είδος βάσει κατ' αποκοπή ποσών θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερη προς τις πραγματικές δαπάνες. Ως εκ τούτου, η παρέκκλιση από την υποχρέωση κοινοποίησης θα πρέπει να υπόκειται στην έγκριση της Διοικητικής Επιτροπής και δεν θα πρέπει να χορηγείται για συναπτά έτη.»

2. Η αιτιολογική σκέψη 19 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(19) Οι διαδικασίες αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των φορέων για την είσπραξη απαιτήσεων κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να ενισχυθούν, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότερη είσπραξη και η ομαλή λειτουργία των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας. Η αποτελεσματική είσπραξη αποτελεί επίσης μέσο πρόληψης και αντιμετώπισης περιπτώσεων κατάχρησης και απάτης, καθώς και

τρόπο διασφάλισης της βιωσιμότητας των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εγκριθούν νέες διαδικασίες που να έχουν ως βάση ορισμένες από τις ισχύουσες διατάξεις της οδηγίας 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα⁴⁹, ιδίως με την έγκριση ενιαίου τίτλου επιβολής και τυποποιημένων διαδικασιών για την αίτηση αμοιβαίας συνδρομής και την κοινοποίηση των τίτλων και των μέτρων σχετικά με την είσπραξη απαιτήσεων κοινωνικής ασφάλειας.»

3. Μετά την αιτιολογική σκέψη 24 προστίθενται οι ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις:

«(25) Η Διοικητική Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση αριθ. Η5, της 18ης Μαρτίου 2010, σχετικά με τη συνεργασία για την καταπολέμηση της απάτης και του σφάλματος στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας⁵⁰, η οποία επισημαίνει ότι οι ενέργειες για την καταπολέμηση των περιπτώσεων απάτης και σφάλματος είναι μέρος της ορθής εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του παρόντος κανονισμού. Ως εκ τούτου, είναι προς το συμφέρον της ασφάλειας δικαίου ο παρών κανονισμός να περιέχει σαφή νομική βάση η οποία θα επιτρέπει στους αρμόδιους φορείς να ανταλλάσσουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με τις αρμόδιες αρχές στο κράτος μέλος διαμονής ή κατοικίας σε σχέση με πρόσωπα των οποίων τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και τον παρόντα κανονισμό έχουν ήδη θεσπιστεί, προκειμένου να εντοπίζονται περιπτώσεις απάτης και σφάλματος στο πλαίσιο της συνεχούς ορθής εφαρμογής των εν λόγω κανονισμών. Είναι επίσης αναγκαίο να διευκρινιστούν οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία για σκοπό διαφορετικό από την κοινωνική ασφάλεια, όπως για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τις νομικές υποχρεώσεις σε ενωσιακό ή εθνικό επίπεδο στους τομείς της εργασίας, της υγείας και της ασφάλειας, της μετανάστευσης και της φορολογικής νομοθεσίας.

(26) Για να προστατευθούν τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι κάθε αίτημα παροχής δεδομένων και κάθε σχετική ανταπόκριση είναι αναγκαία και αναλογικά για την ορθή εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων. Δεν θα πρέπει να συντελείται αυτόματη ανάκληση δικαιώματος σε παροχές ως απόρροια της ανταλλαγής δεδομένων, και οποιαδήποτε απόφαση λαμβάνεται με βάση την ανταλλαγή δεδομένων θα πρέπει να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες του ενδιαφερομένου, υπό την έννοια ότι θα στηρίζεται σε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία και θα υπόκειται σε δίκαιη διαδικασία προσφυγής.»

4. Στο άρθρο 1 παράγραφος 2, μετά το στοιχείο ε) προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«εα) «απάτη»: κάθε εσκεμμένη πράξη ή παράλειψη με σκοπό την απόκτηση ή την απολαβή παροχών κοινωνικής ασφάλισης ή την αποφυγή της υποχρέωσης καταβολής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, κατά παράβαση της νομοθεσίας κράτους μέλους.»

49 ΕΕ L 84 της 31.3.2010, σ. 1.

50 ΕΕ C 149 της 8.6.2010, σ. 5.

5. Στο άρθρο 2, μετά την παράγραφο 4, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 5 έως 7:

«5. Όταν τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις ενός προσώπου στο οποίο εφαρμόζονται ο βασικός κανονισμός και ο κανονισμός εφαρμογής έχουν θεσπιστεί ή προσδιοριστεί, ο αρμόδιος φορέας μπορεί να ζητήσει από τον φορέα του κράτους μέλους κατοικίας ή διαμονής να παράσχει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με το πρόσωπο αυτό. Η αίτηση και οποιαδήποτε απάντηση αφορούν πληροφορίες που επιτρέπουν στο αρμόδιο κράτος μέλος να εντοπίζει τυχόν ανακρίβειες στα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίστηκε η έκδοση εγγράφου ή απόφασης που καθορίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός προσώπου δυνάμει του βασικού κανονισμού ή του κανονισμού εφαρμογής. Η αίτηση μπορεί επίσης να υποβληθεί σε περίπτωση που δεν υπάρχει αμφιβολία σχετικά με την εγκυρότητα ή την ακρίβεια των πληροφοριών που περιέχονται στο έγγραφο ή στις οποίες βασίζεται η απόφαση για μια συγκεκριμένη περίπτωση. Η αίτηση πληροφοριών και οποιαδήποτε απάντηση πρέπει να είναι αναγκαίες και αναλογικές.

6. Η Διοικητική Επιτροπή καταρτίζει λεπτομερή κατάλογο των κατηγοριών αιτήσεων δεδομένων και σχετικών απαντήσεων που μπορούν να πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο της παραγράφου 5, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξασφαλίζει στον εν λόγω κατάλογο την απαιτούμενη δημοσιότητα. Επιτρέπεται μόνο η υποβολή των αιτήσεων δεδομένων και η παροχή των σχετικών απαντήσεων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο.

7. Η αίτηση και η τυχόν απάντηση συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων)⁵¹, όπως προβλέπεται στο άρθρο 77 του βασικού κανονισμού.»

6. Στο άρθρο 3, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη, όταν συλλέγουν, διαβιβάζουν ή επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τη νομοθεσία τους με σκοπό την εφαρμογή του βασικού κανονισμού, εξασφαλίζουν ότι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ασκούν πλήρως τα δικαιώματά τους όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τις ενωσιακές διατάξεις που διέπουν την προστασία των ατόμων από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ιδίως όσον αφορά το δικαίωμα πρόσβασης στα εν λόγω δεδομένα, το δικαίωμα διόρθωσης των εν λόγω δεδομένων ή εναντίωσης στην επεξεργασία τους, καθώς και το δικαίωμα των ενδιαφερομένων να είναι πλήρως ενημερωμένοι σχετικά με τις εγγυήσεις για τις αυτοματοποιημένες ατομικές αποφάσεις. Το υποκείμενο των δεδομένων είναι σε θέση να ασκεί το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν και τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, όχι μόνο απευθυνόμενο στην αρχή που ελέγχει τα δεδομένα, αλλά και μέσω του αρμόδιου φορέα του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί.»

7. Στο άρθρο 5, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

51 [Θα συμπληρωθεί].

«1. Τα έγγραφα που εκδίδονται από τον φορέα κράτους μέλους και τα οποία βεβαιώνουν την κατάσταση ενός προσώπου για τους σκοπούς της εφαρμογής του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής, καθώς και τα δικαιολογητικά βάσει των οποίων εκδόθηκαν τα έγγραφα, γίνονται δεκτά από τους φορείς των άλλων κρατών μελών, στον βαθμό που τα εν λόγω έγγραφα ή δικαιολογητικά δεν ανακαλούνται ή δεν κηρύσσονται άκυρα από το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκαν. Τα έγγραφα αυτά ισχύουν μόνο αν έχουν συμπληρωθεί όλα τα τμήματα που αναφέρονται ως υποχρεωτικά.

2. Σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς την εγκυρότητα ενός εγγράφου ή την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται, ο φορέας του κράτους μέλους που λαμβάνει το έγγραφο απευθύνεται στον εκδίδοντα φορέα για τις αναγκαίες διευκρινίσεις και, κατά περίπτωση, την ανάκληση του εν λόγω εγγράφου.

α) Ο εκδίδων φορέας, όταν λαμβάνει την αίτηση, επανεξετάζει τους λόγους έκδοσης του εγγράφου και, εάν είναι αναγκαίο, το ανακαλεί ή το διορθώνει εντός 25 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης. Μόλις διαπιστωθεί αναμφισβήτητη περίπτωση απάτης που διέπραξε ο αιτών του εγγράφου, ο εκδίδων φορέας ανακαλεί ή διορθώνει αμέσως το έγγραφο και, μάλιστα, με αναδρομική ισχύ.

β) Αν ο εκδίδων φορέας, μετά την επανεξέταση των λόγων έκδοσης του εγγράφου, δεν μπορεί να εντοπίσει σφάλμα, διαβιβάζει στον αιτούντα φορέα όλα τα αναγκαία δικαιολογητικά εντός 25 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης. Σε επείγουσες περιπτώσεις, όταν οι λόγοι της έκτακτης ανάγκης αναφέρονται σαφώς στην αίτηση, η διαβίβαση αυτή γίνεται εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης, παρά το γεγονός ότι ο εκδίδων φορέας μπορεί να μην έχει ολοκληρώσει την επανεξέταση του θέματος σύμφωνα με το στοιχείο α) ανωτέρω.

γ) Αν ο αιτών φορέας, αφού λάβει τα αποδεικτικά στοιχεία, εξακολουθεί να έχουν αμφιβολίες ως προς την εγκυρότητα ενός εγγράφου ή την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζονται τα στοιχεία που περιέχονται σ' αυτό, ή ως προς το κατά πόσον οι πληροφορίες βάσει των οποίων εκδόθηκε το έγγραφο είναι σωστές, μπορεί να υποβάλει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και να ζητήσει περαιτέρω διευκρινίσεις και, κατά περίπτωση, την ανάκληση του εν λόγω εγγράφου από τον εκδίδοντα φορέα σύμφωνα με τη διαδικασία και τα χρονοδιαγράμματα που προβλέπονται ανωτέρω.».

8. Το άρθρο 14 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 12 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, το «πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί, κατά την έννοια της οδηγίας 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών»⁵² ή έχει αποσταλεί από τον εν λόγω εργοδότη σε άλλο κράτος μέλος» περιλαμβάνει το πρόσωπο που προσλαμβάνεται με σκοπό να αποσπαστεί ή να αποσταλεί σε άλλο κράτος μέλος,

υπό τον όρο ότι, αμέσως πριν από την έναρξη της απασχόλησής του, το εν λόγω πρόσωπο υπάγεται ήδη στη νομοθεσία του αποστέλλοντος κράτους μέλους, σύμφωνα με τον τίτλο II του βασικού κανονισμού.»

β) Η παράγραφος 5α αντικαθίσταται ως εξής:

«5α. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του τίτλου II του βασικού κανονισμού, ως «έδρα ή τόπος δραστηριοτήτων» νοείται η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων όπου λαμβάνονται σημαντικές αποφάσεις της επιχείρησης και εκτελούνται οι λειτουργίες της κεντρικής της διοίκησης, με την προϋπόθεση ότι η επιχείρηση πραγματοποιεί ουσιώδεις δραστηριότητες στο εν λόγω κράτος μέλος. Διαφορετικά, θεωρείται ότι βρίσκεται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο συμφερόντων των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στις παραγράφους 9 και 10.»

γ) Μετά την παράγραφο 11 προστίθεται η εξής νέα παράγραφος 12:

«12. Εάν ένα πρόσωπο που κατοικεί εκτός του εδάφους της Ένωσης ασκεί τις δραστηριότητές του ως μισθωτός ή μη μισθωτός σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη και εάν το εν λόγω πρόσωπο, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ενός από αυτά τα κράτη μέλη, υπόκειται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους, οι διατάξεις του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής σχετικά με τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας εφαρμόζονται, *mutatis mutandis*, υπό την προϋπόθεση ότι η κατοικία του θεωρείται ότι βρίσκεται στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων της επιχείρησης ή του εργοδότη του ή το κέντρο των συμφερόντων των δραστηριοτήτων του.»

9. Το άρθρο 15 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται, *mutatis mutandis*, στα πρόσωπα που καλύπτονται από το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο δ) και το άρθρο 11 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού.»

10. Στο άρθρο 16, οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητες σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή ο εργοδότης του ενημερώνουν σχετικά τον φορέα που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας.

2. Ο οριζόμενος φορέας του κράτους μέλους κατοικίας προσδιορίζει αμελλητί τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στον ενδιαφερόμενο, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού και το άρθρο 14 του κανονισμού εφαρμογής. Ο φορέας ενημερώνει τους φορείς που έχουν οριστεί από κάθε κράτος μέλος στο οποίο ασκείται μια δραστηριότητα ή στο οποίο βρίσκεται ο εργοδότης.

3. Εάν ο εν λόγω φορέας κρίνει ότι εφαρμόζεται η νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, λαμβάνει σχετική προσωρινή απόφαση και ενημερώνει αμελλητί τον φορέα του κράτους μέλους τον οποίο θεωρεί αρμόδιο. Η απόφαση οριστικοποιείται εντός δύο μηνών από τη στιγμή που ο φορέας που έχει οριστεί από την αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους έχει ενημερωθεί σχετικά, εκτός εάν ο τελευταίος φορέας

ενημερώσει τον πρώτο φορέα και τους ενδιαφερομένους ότι δεν μπορεί ακόμη να δεχθεί τον προσωρινό προσδιορισμό ή ότι έχει διαφορετική άποψη εν προκειμένω.

5. Ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προσδιορίζεται ως εφαρμοστέα, είτε προσωρινά είτε οριστικά, ενημερώνει αμελλητί τον ενδιαφερόμενο και/ή τον εργοδότη του.»

11. Μετά το άρθρο 19 παράγραφος 2 προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3. Όταν ένας φορέας καλείται να εκδώσει τη βεβαίωση που αναφέρεται ανωτέρω, αξιολογεί δεόντως τα σχετικά πραγματικά περιστατικά και εγγυάται ότι οι πληροφορίες βάσει των οποίων εκδίδεται η βεβαίωση είναι σωστές.

4. Όταν είναι αναγκαίο για την άσκηση νομοθετικών αρμοδιοτήτων σε εθνικό ή ενωσιακό επίπεδο, οι πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κοινωνικής ασφάλισης των ενδιαφερομένων ανταλλάσσονται απευθείας μεταξύ των αρμοδίων φορέων και των επιθεωρήσεων εργασίας, των αρχών μετανάστευσης ή των φορολογικών αρχών των οικείων κρατών. Αυτή η ανταλλαγή μπορεί να περιλαμβάνει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς άλλους από την άσκηση ή την επιβολή των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται στον βασικό κανονισμό και στον παρόντα κανονισμό, ιδίως προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις σχετικές νομικές υποχρεώσεις στους τομείς της εργασίας, της υγείας και της ασφάλειας, της μετανάστευσης και της φορολογικής νομοθεσίας. Περαιτέρω λεπτομέρειες καθορίζονται σε απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής.

5. Οι αρμόδιες αρχές υποχρεώνονται να παρέχουν συγκεκριμένες και κατάλληλες πληροφορίες στους ενδιαφερομένους σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων τους προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τον κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων)⁵³, και όπως επίσης προβλέπεται στο άρθρο 77 του βασικού κανονισμού, και να τηρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 3 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού.»

12. Μετά το άρθρο 20 προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 20α:

«Άρθρο 20α

Εξουσία έκδοσης εκτελεστικών πράξεων

1. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις στις οποίες θα καθορίζονται οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται προκειμένου να εξασφαλίζονται ενιαίοι όροι για την εφαρμογή των άρθρων 12 και 13 του βασικού κανονισμού. Οι εν λόγω πράξεις θεσπίζουν τυποποιημένη διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιών για:

53

[Θα συμπληρωθεί].

- την έκδοση, τον μορφότυπο και το περιεχόμενο του φορητού εγγράφου που πιστοποιεί τη νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας που εφαρμόζεται στον κάτοχό του,
- τον προσδιορισμό των περιπτώσεων στις οποίες εκδίδεται το έγγραφο,
- τα στοιχεία που πρέπει να επαληθεύονται πριν από την έκδοση του εγγράφου,
- την ανάκληση του εγγράφου, όταν η ακρίβεια και η εγκυρότητά του αμφισβητούνται από τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους απασχόλησης.

2. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011⁵⁴.

3. Η Επιτροπή επικουρείται από τη Διοικητική Επιτροπή, η οποία συνιστά επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.»

13. Στον τίτλο ΙΙΙ ο τίτλος του κεφαλαίου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«Παροχές ασθένειας, παροχές μητρότητας και ισοδύναμες παροχές πατρότητας, καθώς και παροχές μακροχρόνιας φροντίδας».
14. Στο τέλος του άρθρου 23 προστίθεται η ακόλουθη περίοδος:
«Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται, *mutatis mutandis*, στις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας.»
15. Στο άρθρο 24 παράγραφος 3, η φράση «και 26» αντικαθίσταται με τη φράση «, 26 και 35α».
16. Στο άρθρο 28 παράγραφος 1, μετά τη φράση «βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού» προστίθεται η φράση «σύμφωνα με το άρθρο 35α».
17. Το άρθρο 31 τροποποιείται ως εξής:
 - α) Ο τίτλος αντικαθίσταται με τον ακόλουθο τίτλο:
«Εφαρμογή του άρθρου 35β του βασικού κανονισμού»·
 - β) Στην παράγραφο 1, η φράση «άρθρο 34» αντικαθίσταται με τη φράση «άρθρο 35β»·
 - γ) Στην παράγραφο 2, η φράση «άρθρου 34 παράγραφος 2» αντικαθίσταται με τη φράση «άρθρου 35α παράγραφος 2».
18. Στο άρθρο 32, μετά την παράγραφο 3 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:
«4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται, *mutatis mutandis*, στις παροχές μακροχρόνιας φροντίδας.»
19. Στο άρθρο 43 παράγραφος 3, το δεύτερο εδάφιο απαλείφεται.

54

ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13–18.

20. Στο άρθρο 55 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο, η φράση «Κατόπιν αιτήσεως του αρμόδιου φορέα,» διαγράφεται.
21. Στο άρθρο 55 παράγραφος 7, η φράση «άρθρο 65α παράγραφος 3» αντικαθίσταται με τη φράση «άρθρο 64α και το άρθρο 65α παράγραφος 3».
22. Μετά το άρθρο 55 προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 55α:

«Άρθρο 55α

Υποχρεώσεις των υπηρεσιών απασχόλησης του κράτους μέλους της πλέον πρόσφατης ασφάλισης

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 61 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, ο φορέας του κράτους μέλους της πλέον πρόσφατης ασφάλισης αποστέλλει αμέσως στον αρμόδιο φορέα του κράτος μέλος της προηγούμενης ασφάλισης έγγραφο το οποίο περιέχει: την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος κατέστη άνεργος, την περίοδο ασφάλισης, μισθωτής δραστηριότητας ή μη μισθωτής δραστηριότητας που πραγματοποιήθηκε δυνάμει της νομοθεσίας του, τις σχετικές συνθήκες ανεργίας που είναι πιθανό να επηρεάσουν το δικαίωμα σε παροχές, την ημερομηνία εγγραφής του ενδιαφερομένου ως ανέργου και τη διεύθυνσή του.»

23. Το άρθρο 56 τροποποιείται ως εξής:
- α) στην παράγραφο 1, η φράση «άρθρο 65 παράγραφος 2» αντικαθίσταται με τη φράση «άρθρο 65 παράγραφος 4»·
- β) η παράγραφος 3 απαλείφεται.
24. Στον τίτλο IV ο τίτλος του κεφαλαίου 1 τροποποιείται ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Απόδοση του κόστους των παροχών σύμφωνα με τα άρθρα 35, 35γ και 41 του βασικού κανονισμού.

25. Στο άρθρο 64 παράγραφος 1, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται ως εξής:
- «— ο δείκτης i ($i = 1, 2, 3$ και 4) αντιστοιχεί στις τέσσερις ηλικιακές ομάδες που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό των κατ' αποκοπή ποσών:
- $i = 1$: άτομα ηλικίας κάτω των 65 ετών,
- $i = 2$: άτομα ηλικίας από 65 έως 74 ετών,
- $i = 3$: άτομα ηλικίας από 75 έως 84 ετών,
- $i = 4$: άτομα ηλικίας 85 ετών και άνω,»
26. Το άρθρο 65 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 65

Κοινοποίηση του μέσου ετήσιου κόστους

1. Το μέσο ετήσιο κόστος ανά άτομο σε κάθε ηλικιακή ομάδα για συγκεκριμένο έτος κοινοποιείται στην Επιτροπή Λογαριασμών το αργότερο έως το τέλος του δεύτερου έτους που έπεται του υπό εξέταση έτους.
 2. Το μέσο ετήσιο κόστος που κοινοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δημοσιεύεται κατ' έτος στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, μετά την έγκρισή του από τη Διοικητική Επιτροπή.
 3. Αν ένα κράτος μέλος δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει το μέσο κόστος για ένα συγκεκριμένο έτος έως την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1, ζητεί, εντός της ίδιας προθεσμίας, από τη Διοικητική Επιτροπή και την Επιτροπή Λογαριασμών την άδεια να χρησιμοποιήσει το μέσο ετήσιο κόστος που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* για το εν λόγω κράτος μέλος για το έτος που προηγείται του έτους για το οποίο εκκρεμεί η κοινοποίηση. Το κράτος μέλος, όταν ζητεί την εν λόγω άδεια, καλείται να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει το μέσο ετήσιο κόστος για το υπό εξέταση έτος. Εάν η Διοικητική Επιτροπή, αφού συνεκτιμήσει τη γνώμη της Επιτροπής Λογαριασμών, εγκρίνει το αίτημα του κράτους μέλους, το ανωτέρω μέσο ετήσιο κόστος δημοσιεύεται εκ νέου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
 4. Η παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 δεν χορηγείται για συναπτά έτη.»
27. Το άρθρο 70 απαλείφεται.
28. Το άρθρο 73 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 73

Ρύθμιση παροχών και εισφορών που έχουν χορηγηθεί ή καταβληθεί αχρεωστήτως σε περίπτωση προσωρινής χορήγησης παροχών ή αναδρομικής αλλαγής της εφαρμοστέας νομοθεσίας

1. Σε περίπτωση αναδρομικής αλλαγής της εφαρμοστέας νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού εφαρμογής, το αργότερο τρεις μήνες μετά τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας ή τον καθορισμό του φορέα που είναι αρμόδιος για την καταβολή των παροχών, ο φορέας ο οποίος κατέβαλε αχρεωστήτως παροχές σε χρήμα καταρτίζει δήλωση σχετικά με το καταβληθέν ποσό, την οποία αποστέλλει στον φορέα που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος για τους σκοπούς απόδοσης του κόστους των παροχών.

Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τις παροχές σε είδος, οι οποίες αποδίδονται από τον φορέα που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος σύμφωνα με τον τίτλο IV του κανονισμού εφαρμογής.

2. Ο φορέας που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος να καταβάλει τις παροχές σε χρήμα παρακρατεί το ποσό που πρέπει να αποδοθεί στον φορέα που δεν ήταν αρμόδιος ή ήταν μόνο προσωρινά αρμόδιος από τις καθυστερούμενες αντίστοιχες παροχές που

οφείλει στον ενδιαφερόμενο και μεταβιβάζει αμελλητί το παρακρατηθέν ποσό στον τελευταίο φορέα.

Εάν το ποσό των αχρεωστήτως καταβληθεισών παροχών υπερβαίνει το ποσό των καθυστερούμενων παροχών που είναι πληρωτέες από τον φορέα που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος, ή εάν δεν υπάρχουν καθυστερούμενες παροχές, ο φορέας που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος παρακρατεί αυτό το ποσό από τις τρέχουσες πληρωμές, υπό τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που εφαρμόζονται σε τέτοιου είδους διαδικασία συμψηφισμού σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει, και μεταβιβάζει αμελλητί το παρακρατηθέν ποσό στον φορέα που κατέβαλε αχρεωστήτως τις παροχές σε χρήμα για τον σκοπό της απόδοσής τους.

3. Ο φορέας που εισέπραξε αχρεωστήτως εισφορές από ένα νομικό και/ή φυσικό πρόσωπο δεν αποδίδει τα εν λόγω ποσά στο πρόσωπο που τα κατέβαλε αν δεν βεβαιωθεί από τον φορέα που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος σχετικά με τα ποσά που του οφείλονται από τον ενδιαφερόμενο.

Έπειτα από αίτηση του φορέα που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος, η οποία υποβάλλεται το αργότερο εντός τριών μηνών από τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας, ο φορέας που εισέπραξε εισφορές αχρεωστήτως τις μεταβιβάζει στον φορέα που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος για την εν λόγω περίοδο, προκειμένου να διευθετηθεί το θέμα των εισφορών που του οφείλονται από το νομικό και/ή φυσικό πρόσωπο. Οι μεταβιβαζόμενες εισφορές θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν αναδρομικά στον φορέα που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος.

Εάν το ποσό των εισφορών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως υπερβαίνει το ποσό που οφείλει το νομικό και/ή φυσικό πρόσωπο στον φορέα που έχει καθοριστεί ως αρμόδιος, ο φορέας που εισέπραξε τις εισφορές αχρεωστήτως αποδίδει το επιπλέον καταβληθέν ποσό στο οικείο νομικό και/ή φυσικό πρόσωπο.

4. Η ύπαρξη προθεσμιών στην εθνική νομοθεσία δεν αποτελεί βάσιμο λόγο για την άρνηση της ρύθμισης των απαιτήσεων μεταξύ των φορέων σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

5. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στις αιτήσεις που αφορούν περιόδους που υπερέβαιναν τους 60 μήνες κατά την ημερομηνία κατά την οποία ξεκίνησε διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 ή το άρθρο 6 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού.»

29. Μετά το άρθρο 75 παράγραφος 3 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«4. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται σύμφωνα με το παρόν τμήμα μπορούν να χρησιμοποιούνται με σκοπό την εκτίμηση και την επιβολή, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής συντηρητικών μέτρων σχετικά με μια απαίτηση και, επιπλέον, μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση και την επιβολή φόρων και δασμών που καλύπτονται από το άρθρο 2 της οδηγίας 2010/24/ΕΕ περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα⁵⁵. Όταν η απόδοση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης αφορά πρόσωπο το οποίο κατοικεί

ή διαμένει σε άλλο κράτος μέλος, το κράτος μέλος που πρέπει να πραγματοποιήσει την απόδοση μπορεί να ενημερώνει το κράτος μέλος κατοικίας ή διαμονής για την προσεχή απόδοση, χωρίς προηγούμενη σχετική αίτηση».

30. Στο άρθρο 76, μετά την παράγραφο 3 προστίθεται η εξής παράγραφος 3α:

«3α. Η παράγραφος 3 δεν θεωρείται, σε καμία περίπτωση, ότι επιτρέπει στην αρχή ενός κράτους μέλους στην οποία υποβάλλεται η αίτηση να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο επειδή κάτοχος των πληροφοριών αυτών είναι τράπεζα, άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ή πρόσωπο που ενεργεί υπό την ιδιότητα του πράκτορα ή του διαχειριστή ή επειδή οι πληροφορίες αφορούν ιδιοκτησιακά συμφέροντα προσώπου.»

31. Το άρθρο 77 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η αίτηση κοινοποίησης συνοδεύεται από τυποποιημένο έντυπο το οποίο περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα, τη διεύθυνση και άλλα στοιχεία σχετικά με τον προσδιορισμό της ταυτότητας του παραλήπτη·

β) τον σκοπό της κοινοποίησης και το χρονικό διάστημα εντός του οποίου θα πρέπει να πραγματοποιηθεί η κοινοποίηση·

γ) περιγραφή του συνημμένου εγγράφου, καθώς και μνεία της φύσης και του ποσού της σχετικής απαίτησης·

δ) το όνομα, τη διεύθυνση και άλλα στοιχεία επικοινωνίας όσον αφορά:

i) την υπηρεσία που είναι αρμόδια για το συνημμένο έγγραφο και, εφόσον διαφέρει,

ii) την υπηρεσία παροχής περαιτέρω πληροφοριών σχετικά με το κοινοποιούμενο έγγραφο ή σχετικά με τις δυνατότητες αμφισβήτησης της υποχρέωσης καταβολής.»

β) Μετά την παράγραφο 3, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 4, 5 και 6:

«4. Η αιτούσα αρχή υποβάλλει αίτηση κοινοποίησης δυνάμει του παρόντος άρθρου μόνο αν δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει το σχετικό έγγραφο σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την κοινοποίησή του στο κράτος μέλος της ή αν η εν λόγω κοινοποίηση θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσκολίες.

5. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση εξασφαλίζει ότι η κοινοποίηση στο κράτος μέλος της εν λόγω αρχής πραγματοποιείται σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

6. Η παράγραφος 5 ισχύει με την επιφύλαξη κάθε άλλης μορφής κοινοποίησης στην οποία προβαίνει υπηρεσία του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος.

Η υπηρεσία του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής μπορεί να κοινοποιεί άμεσα κάθε έγγραφο με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά σε πρόσωπο που βρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.»

32. Το άρθρο 78 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται με το ακόλουθο κείμενο:

«1. Έπειτα από αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση εισπράττει απαιτήσεις οι οποίες αποτελούν αντικείμενο τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής. Κάθε αίτηση εισπραξης συνοδεύεται από ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση από το κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.»

β) Στην παράγραφο 2, το στοιχείο β) απαλείφεται.

γ) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Προτού η αιτούσα αρχή υποβάλει αίτηση εισπραξης, κινούνται οι δέουσες διαδικασίες εισπραξης που προβλέπονται στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής, εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) αν είναι πρόδηλο ότι δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία προς εισπραξη στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής ή ότι οι εν λόγω διαδικασίες δεν θα καταλήξουν στην εξόφληση της απαίτησης, και η αιτούσα αρχή έχει συγκεκριμένες πληροφορίες που καταδεικνύουν ότι ο ενδιαφερόμενος διαθέτει περιουσιακά στοιχεία στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση·

β) αν η προσφυγή στις διαδικασίες αυτές στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσκολίες.»

δ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 6:

«6. Η αίτηση εισπραξης απαίτησης μπορεί να συνοδεύεται από άλλα έγγραφα σχετικά με την απαίτηση, τα οποία έχουν εκδοθεί στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής.»

33. Το άρθρο 79 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 79

Εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την αναγκαστική εισπραξη της απαίτησης

«1. Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση απηχεί το κύριο περιεχόμενο του αρχικού τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση και αποτελεί τη μοναδική βάση των μέτρων εισπραξης και των συντηρητικών μέτρων που λαμβάνονται στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση περιλαμβάνει:

α) το όνομα, τη διεύθυνση και κάθε άλλη σχετική πληροφορία χρήσιμη για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του φυσικού ή νομικού προσώπου που αφορά και/ή του τρίτου κατόχου των περιουσιακών στοιχείων του·

β) το όνομα, τη διεύθυνση και κάθε άλλη σχετική πληροφορία σχετικά με την υπηρεσία που είναι αρμόδια για την αξιολόγηση της απαίτησης και, εάν διαφέρει, την υπηρεσία παροχής περαιτέρω πληροφοριών σχετικά με την απαίτηση ή σχετικά με τις δυνατότητες αμφισβήτησης των υποχρεώσεων πληρωμής·

γ) πληροφορίες σχετικά με την ταυτοποίηση του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης και ο οποίος έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής·

δ) περιγραφή της απαίτησης, συμπεριλαμβανομένων της φύσης της, της περιόδου που καλύπτει η απαίτηση, τυχόν σημαντικών ημερομηνιών για τη διαδικασία είσπραξης και του ποσού της απαίτησης, συμπεριλαμβανομένων του κεφαλαίου, των τόκων, των προστίμων, των διοικητικών κυρώσεων και όλων των άλλων οφειλομένων επιβαρύνσεων και εξόδων, εκφρασμένων στα νομίσματα των κρατών μελών της αιτούσας αρχής και της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση·

ε) την ημερομηνία κοινοποίησης του τίτλου στον παραλήπτη από την αιτούσα αρχή και/ή από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση·

στ) την ημερομηνία από την οποία και την περίοδο κατά την οποία είναι εφικτή η εκτέλεση δυνάμει της νομοθεσίας που ισχύει στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής·

ζ) κάθε άλλη σχετική πληροφορία.»

34. Το άρθρο 80 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 1 η δεύτερη περίοδος αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 85 παράγραφος 1α, το πλήρες ποσό της απαίτησης που εισπράττεται από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μεταβιβάζεται από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση προς την αιτούσα αρχή.»

β) Στην παράγραφο 2, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής:

«Από την ημερομηνία κατά την οποία παραλαμβάνεται η αίτηση είσπραξης, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση επιβάλλει τόκους υπερημερίας σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.»

35. Το άρθρο 81 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Εάν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας είσπραξης, η απαίτηση, ο αρχικός τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής ή ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, ή η εγκυρότητα της κοινοποίησης που πραγματοποιήθηκε από υπηρεσία του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής αμφισβητηθούν από τον ενδιαφερόμενο, η σχετική αγωγή ασκείται από τον εν λόγω ενδιαφερόμενο ενώπιον των αρμόδιων

υπηρεσιών του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει σε αυτό το κράτος μέλος. Η αιτούσα αρχή κοινοποιεί αμελλητί την αγωγή στην αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί επίσης να ενημερώσει την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση σχετικά με την αγωγή.»

β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«Όταν η αμφισβήτηση αφορά εκτελεστικά μέτρα που ελήφθησαν στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ή την εγκυρότητα της κοινοποίησης που πραγματοποιήθηκε από υπηρεσία της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, η αγωγή ασκείται ενώπιον της αρμόδιας υπηρεσίας του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν σ' αυτό.»

γ) Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η αιτούσα αρχή ενημερώνει αμέσως την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση σχετικά με κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση της αίτησης είσπραξης που έχει υποβάλει ή για την ανάκληση της αίτησής της, αναφέροντας τους λόγους της τροποποίησης ή της ανάκλησης.»

δ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«5. Εάν η τροποποίηση της αίτησης οφείλεται σε απόφαση της αρμόδιας αρχής που αναφέρεται στο άρθρο 81 παράγραφος 1, η αιτούσα αρχή κοινοποιεί την απόφαση αυτή συνοδευόμενη από αναθεωρημένο ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Στη συνέχεια, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση προβαίνει σε λήψη περαιτέρω μέτρων είσπραξης βάσει του αναθεωρημένου τίτλου.

Η εφαρμογή των μέτρων είσπραξης ή των συντηρητικών μέτρων που έχουν ληφθεί ήδη βάσει του αρχικού ενιαίου τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να συνεχιστεί βάσει του αναθεωρημένου τίτλου, εκτός εάν η τροποποίηση της αίτησης οφείλεται στην ακυρότητα του αρχικού τίτλου που επέτρεπε την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής ή του αρχικού ενιαίου τίτλου που επέτρεπε την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

Όσον αφορά τον αναθεωρημένο τίτλο, εφαρμόζονται τα άρθρα 79 και 81.»

36. Το άρθρο 82 παράγραφος 1 στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) να παρέχει τη συνδρομή που προβλέπεται στα άρθρα 76 έως 81 του κανονισμού εφαρμογής, εάν η αρχική αίτηση σύμφωνα με τα άρθρα 76 έως 78 του κανονισμού εφαρμογής αφορά απαιτήσεις που χρονολογούνται άνω των πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ληξιπρόθεσμη η απαίτηση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής έως την ημερομηνία της αρχικής αίτησης συνδρομής. Ωστόσο, εάν η απαίτηση ή ο αρχικός τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής αμφισβητείται, η πενταετής προθεσμία θεωρείται ότι αρχίζει να τρέχει από τη στιγμή που διαπιστώνεται ότι η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη δεν μπορούν πλέον να αμφισβητηθούν.

Επιπλέον, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι υπηρεσίες του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής αναβάλλουν την πληρωμή ή καταρτίζουν πρόγραμμα πληρωμών σε δόσεις, η πενταετής προθεσμία θεωρείται ότι αρχίζει να τρέχει από τη στιγμή που εκπνέει η συνολική προθεσμία πληρωμής.

Ωστόσο, στις περιπτώσεις αυτές, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση δεν υποχρεώνεται να παρέχει συνδρομή για απαιτήσεις που είναι παλαιότερες των 10 ετών, χρονολογούμενες από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ληξιπρόθεσμη η απαίτηση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής.»

37. Το άρθρο 84 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 84

Συντηρητικά μέτρα

1. Κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της αιτούσας αρχής, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση λαμβάνει συντηρητικά μέτρα, αν αυτό προβλέπεται από το εθνικό της δίκαιο και σύμφωνα με τις διοικητικές της πρακτικές, για να εξασφαλιστεί η είσπραξη όταν η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής αμφισβητείται κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, ή αν η απαίτηση δεν αποτελεί ακόμη αντικείμενο τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής, στον βαθμό που η λήψη συντηρητικών μέτρων είναι επίσης εφικτή, σε παρεμφερείς καταστάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τις διοικητικές πρακτικές του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής.

Το έγγραφο το οποίο έχει καταρτιστεί για να επιτρέπει τη λήψη συντηρητικών μέτρων στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής και αφορά την απαίτηση για την είσπραξη της οποίας ζητείται αμοιβαία συνδρομή επισυνάπτεται, εφόσον υπάρχει, στην αίτηση συντηρητικών μέτρων στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Το έγγραφο αυτό δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

2. Η αίτηση συντηρητικών μέτρων μπορεί να συνοδεύεται από άλλα έγγραφα σχετικά με την απαίτηση, τα οποία έχουν εκδοθεί στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής.

3. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παραγράφου 1, εφαρμόζονται, *mutatis mutandis*, οι διατάξεις και οι διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 78, 79, 81 και 82 του κανονισμού εφαρμογής.»

38. Στο άρθρο 85, μετά την παράγραφο 1 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

«1α. Όταν οι δαπάνες που συνδέονται με την είσπραξη δεν μπορούν να εισπραχθούν από τον οφειλέτη επιπλέον του ποσού της απαίτησης, πρέπει είτε να παρακρατηθούν από οποιοδήποτε ποσό θα μπορούσε να εισπραχθεί ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, να αποδοθούν από την αιτούσα αρχή. Η αιτούσα αρχή και η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορούν να καταλήξουν από κοινού σε συμφωνία για την απόδοση δαπανών που αφορούν ειδικά την υπόθεση ή να συμφωνήσουν την παραίτηση από την απόδοση των εν λόγω δαπανών.»

39. Μετά το άρθρο 85 προστίθεται το άρθρο 85α ως εξής:

«Άρθρο 85α

Παρουσία στις διοικητικές υπηρεσίες και συμμετοχή στις διοικητικές έρευνες

1. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, και σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, υπάλληλοι εξουσιοδοτημένοι από την αιτούσα αρχή μπορούν, για τους σκοπούς της προαγωγής της αμοιβαίας συνδρομής που προβλέπονται στο παρόν τμήμα:

α) να είναι παρόντες στις υπηρεσίες στις οποίες εκτελούν τα καθήκοντά τους οι διοικητικές αρχές του κράτους μέλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση·

β) να είναι παρόντες κατά τις διοικητικές έρευνες οι οποίες διεξάγονται στο έδαφος του κράτους μέλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση·

γ) να παρέχουν συνδρομή στους αρμόδιους υπαλλήλους του κράτους μέλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση κατά τις δικαστικές διαδικασίες στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Στον βαθμό που επιτρέπεται δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας του κράτους μέλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, η συμφωνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) μπορεί να προβλέπει ότι υπάλληλοι του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής δύνανται να προβαίνουν σε εξέταση προσώπων και έλεγχο φακέλων.

3. Οι εξουσιοδοτημένοι από την αιτούσα αρχή υπάλληλοι που αξιοποιούν τις δυνατότητες που τους παρέχουν οι παράγραφοι 1 και 2 είναι, ανά πάσα στιγμή, σε θέση να επιδείξουν γραπτή εξουσιοδότηση, στην οποία να αναφέρονται η ταυτότητά τους και η επίσημη ιδιότητά τους.»

40. Το άρθρο 87 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 4, η φράση «άρθρου 34» διαγράφεται και αντικαθίσταται με τη φράση «άρθρου 1 στοιχείο κββ)»·

β) στο τέλος της παραγράφου 6 προστίθεται η ακόλουθη περίοδος:

«Ωστόσο, εάν ο φορέας που κλήθηκε να προβεί στον έλεγχο χρησιμοποιεί επίσης τα πορίσματα για τη χορήγηση των παροχών στον ενδιαφερόμενο σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει, δεν απαιτεί απόδοση των δαπανών για τις οποίες γίνεται λόγος στην προηγούμενη περίοδο.»

41. Στο άρθρο 89, η παράγραφος 3 απαλείφεται.

42. Το άρθρο 92 απαλείφεται.

43. Στο άρθρο 93, η φράση «του άρθρου 87» αντικαθίσταται με τη φράση «των άρθρων 87 έως 87β».

44. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 94α:

Μεταβατική διάταξη για τις παροχές ανεργίας

Έως την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) XXX, τα άρθρα 56 και 70 του κανονισμού εφαρμογής ως ίσχυε πριν από [ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) xxx] εξακολουθούν να ισχύουν για τις παροχές ανεργίας που χορηγούνται σε πρόσωπα που κατέστησαν άνεργα πριν από την εν λόγω ημερομηνία.»

45. Το άρθρο 96 τροποποιείται ως εξής:

α) Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 τροποποιείται ως εξής:

«Ωστόσο, με εξαίρεση το άρθρο 107, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 παραμένει σε ισχύ και εξακολουθεί να παράγει έννομα αποτελέσματα για τους σκοπούς:».

β) Μετά την παράγραφο 1 προστίθεται η εξής νέα παράγραφος 1α:

«1α. Για τους σκοπούς της νομοθεσίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι κανόνες σχετικά με τη μετατροπή νομισμάτων διέπονται από το άρθρο 90 του παρόντος κανονισμού.»

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος